

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta extinsă)

20 decembrie 2023*

„Uniunea economică și monetară – Uniunea bancară – Mecanismul unic de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții (MUR) – Fondul unic de rezoluție (FUR) – Decizia SRB privind calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2021 – Obligația de motivare – Principiul bunei administrări – Principiul protecției jurisdicționale efective – Excepție de nelegalitate – Limitarea efectelor hotărârii în timp”

În cauza T-383/21,

La Banque postale, cu sediul în Paris (Franța), reprezentată de A. Gosset-Grainville și M. Trabucchi, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comitetului unic de rezoluție (SRB), reprezentat de J. Kerlin, C. De Falco și C. Flynn, în calitate de agenți, asistați de H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey și V. Del Pozo Espinosa de los Monteros, avocați,

pârât,

susținut de

Parlamentul European, reprezentat de J. Etienne, O. Denkov și M. Menegatti, în calitate de agenți,

de

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de E. d’Ursel, A. Westerhof Löfflerová și J. Bauerschmidt, în calitate de agenți,

și de

Comisia Europeană, reprezentată de D. Triantafyllou, A. Nijenhuis și A. Steiblytė, în calitate de agenți,

interveniente,

* Limba de procedură: franceza.

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă),

compus din domnii A. Kornezov, președinte, G. De Baere, D. Petrлік (raportor), K. Kecsmár și doamna S. Kingston, judecători,

grefier: doamna S. Jund, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 10 martie 2023,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta, La Banque postale, solicită anularea Deciziei SRB/ES/2021/22 a Comitetului unic de rezoluție (SRB) din 14 aprilie 2021 privind calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2021 la Fondul unic de rezoluție (denumită în continuare „decizia atacată”), în măsura în care o privește.

I. Istoricul cauzei

- 2 Reclamanta este o instituție de credit cu sediul în Franța.
- 3 Prin decizia atacată, SRB a stabilit, în conformitate cu articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1), contribuțiile *ex ante* la Fondul unic de rezoluție (FUR) (denumite în continuare „contribuțiile *ex ante*”), pentru anul 2021 (denumit în continuare „perioada de contribuție 2021”), ale instituțiilor care intră sub incidența dispozițiilor coroborate ale articolului 2 și ale articolului 67 alineatul (4) din acest regulament (denumite în continuare „instituțiile”), printre care și reclamanta.
- 4 Prin avizul de percepere din 28 aprilie 2021, Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (Autoritatea de Supraveghere Prudențială și de Rezoluție, ACPR, Franța), în calitate de autoritate națională de rezoluție în sensul articolului 3 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul nr. 806/2014, a obligat reclamanta să plătească contribuția sa *ex ante* pentru perioada de contribuție 2021, astfel cum fusese stabilită de SRB.

II. Decizia atacată

- 5 Decizia atacată cuprinde un corp care este însoțit de trei anexe.
- 6 Corpul deciziei atacate descrie procesul de stabilire a contribuțiilor *ex ante* pentru perioada de contribuție 2021, care este aplicabil tuturor instituțiilor.

- 7 Mai exact, în secțiunea 5 din decizia menționată, SRB a stabilit nivelul-țintă anual, menționat la articolul 4 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81 al Consiliului din 19 decembrie 2014 de stabilire a condițiilor uniforme de aplicare a Regulamentului nr. 806/2014 în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la Fondul unic de rezoluție (JO 2015, L 15, p. 1), pentru perioada de contribuție 2021 (denumit în continuare „nivelul-țintă anual”).
- 8 SRB a explicat că stabilise acest nivel-țintă anual la o optime din 1,35 % din cuantumul mediu, calculat trimestrial, al depozitelor acoperite din anul 2020 ale tuturor instituțiilor (denumit în continuare „cuantumul mediu al depozitelor acoperite din anul 2020”), astfel cum a fost obținut pe baza datelor comunicate de schemele de garantare a depozitelor în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).
- 9 În secțiunea 6 din decizia atacată, SRB a descris metoda care trebuie urmată pentru calculul contribuțiilor *ex ante* pentru perioada de contribuție 2021. În această privință, el a precizat, în considerentul (59) al deciziei menționate, că, pentru perioada respectivă, 13,33 % din contribuțiile *ex ante* fuseseră calculate pe „bază națională”, cu alte cuvinte pe baza datelor comunicate de instituțiile autorizate pe teritoriul statului membru participant în cauză (denumită în continuare „baza națională”), în conformitate cu articolul 103 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190), și în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul delegat 2015/63. Restul contribuțiilor *ex ante* (și anume 86,67 %) a fost calculat pe „baza uniunii bancare”, cu alte cuvinte pe baza datelor comunicate de toate instituțiile autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante la Mecanismul unic de rezoluție (MUR) (denumită în continuare „baza uniunii” și „statele membre participante”), în conformitate cu articolele 69 și 70 din Regulamentul nr. 806/2014 și cu articolul 4 din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81.
- 10 Ulterior, SRB a calculat contribuțiile *ex ante* ale instituțiilor, precum reclamanta, cu respectarea fazelor principale următoare.
- 11 În prima fază, SRB a calculat, în conformitate cu articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014, contribuția anuală de bază a fiecărei instituții, care este proporțională cu cuantumul pasivelor instituției în cauză, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, raportat la pasivele totale, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante. În conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63, SRB a dedus anumite tipuri de pasive din pasivul total al instituției care trebuie luat în considerare pentru stabilirea acestei contribuții.
- 12 În a doua fază a calculării contribuției *ex ante*, SRB a efectuat o ajustare a contribuției anuale de bază la profilul de risc al instituției în cauză, în conformitate cu articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul nr. 806/2014. El a evaluat acest profil de risc pe baza celor patru piloni de risc menționați la articolul 6 din Regulamentul delegat 2015/63, care sunt compuși din indicatori de risc. Pentru a clasifica instituțiile în funcție de nivelul lor de risc, mai

- întâi, SRB a stabilit – pentru fiecare indicator de risc aplicat pentru perioada de contribuție 2021 – intervale (paneluri) în care au fost regrupate instituțiile, în conformitate cu anexa I, sub titlul „Etapa 2” punctul 3 din acest regulament delegat. Instituțiilor care aparțin aceluiași interval li s-a atribuit o valoare comună pentru indicatorul de risc dat, denumită „valoare discretizată”. Prin combinarea valorilor discretizate pentru fiecare indicator de risc, SRB a calculat „multiplicatorul de ajustare pentru risc” al instituției în cauză (denumit în continuare „multiplicatorul de ajustare”). Prin înmulțirea contribuției anuale de bază a acestei instituții cu multiplicatorul ei de ajustare, SRB a obținut „contribuția anuală de bază ajustată în funcție de profilul de risc” al instituției respective.
- 13 În continuare, SRB a adunat toate contribuțiile anuale de bază ajustate în funcție de profilurile de risc pentru a obține un „numitor comun” utilizat pentru a calcula partea din nivelul-țintă anual pe care fiecare instituție trebuia să o plătească.
- 14 În sfârșit, SRB a calculat contribuția *ex ante* a fiecărei instituții prin repartizarea nivelului-țintă anual între toate instituțiile pe baza raportului dintre contribuția anuală de bază ajustată în funcție de profilul de risc, pe de o parte, și numitorul comun, pe de altă parte.
- 15 Anexa I la decizia atacată conține o fișă individuală pentru fiecare instituție ce trebuie să plătească contribuțiile *ex ante*, printre care și reclamanta, ce cuprinde rezultatele calculului contribuției *ex ante* a fiecăreia dintre aceste instituții (denumită în continuare „fișa individuală”). Fiecare dintre aceste fișe prezintă cuantumul contribuției anuale de bază a instituției în cauză, precum și valoarea multiplicatorului său de ajustare, atât pe baza uniunii, cât și pe bază națională, menționându-se, pentru fiecare indicator de risc, numărul intervalului în care a fost repartizată instituția respectivă. În plus, fișa individuală prezintă date care sunt utilizate pentru calculul contribuțiilor *ex ante* ale tuturor instituțiilor în cauză și pe care SRB le-a stabilit prin adunarea sau combinarea datelor individuale ale tuturor acestor instituții. În sfârșit, fișa respectivă cuprinde datele raportate de instituția în cauză în formularul de declarație și utilizate în calculul contribuției sale *ex ante*.
- 16 Anexa II la decizia atacată cuprinde date statistice referitoare la calculul contribuțiilor *ex ante* pentru fiecare stat membru participant, într-o formă sintetizată și colectivă. Această anexă precizează printre altele cuantumul global al contribuțiilor *ex ante* care trebuie plătite de instituțiile în cauză pentru fiecare dintre statele membre respective. Pe de altă parte, anexa menționată enumeră, pentru fiecare indicator de risc, numărul de intervale, numărul de instituții care aparțin fiecăruia dintre intervale, precum și valorile minime și maxime ale acestor intervale. În cazul intervalelor referitoare la baza națională, acele valori sunt, din motive de confidențialitate, diminuate sau majorate cu o sumă aleatorie, fiind menținută repartizarea originală a instituțiilor.
- 17 Anexa III la decizia atacată, intitulată „Evaluarea comentariilor prezentate în cadrul consultării privind contribuțiile *ex ante* la Fondul unic de rezoluție pentru anul 2021”, examinează observațiile prezentate de instituții în timpul procedurii de consultare desfășurate de SRB între 5 și 19 martie 2021 în vederea adoptării deciziei atacate.

III. Concluziile părților

- 18 Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea deciziei atacate în măsura în care o privește;

- obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată.
- 19 SRB solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
  - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată;
  - cu titlu subsidiar, în ipoteza în care acesta ar admite al șaselea, al șaptelea sau al optulea motiv al acțiunii, anularea numai a secțiunii 11 din decizia atacată privind angajamentele de plată irevocabile (denumite în continuare „API”);
  - cu titlu subsidiar, în cazul anulării deciziei atacate, menținerea efectelor deciziei menționate până la înlocuirea sa sau cel puțin pentru o perioadă de șase luni de la data la care hotărârea va fi definitivă.
- 20 Parlamentul European solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii în măsura în care aceasta se întemeiază pe excepțiile de nelegalitate a Regulamentului nr. 806/2014;
  - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.
- 21 Consiliul Uniunii Europene solicită Tribunalului respingerea acțiunii.
- 22 Comisia Europeană solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
  - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată;

IV. În drept

- 23 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă opt motive, întemeiate, primul, pe încălcarea principiului egalității de tratament, al doilea, pe încălcarea principiului proporționalității, al treilea, pe încălcarea principiului securității juridice, al patrulea, pe încălcarea principiului bunei administrări, al cincilea, pe încălcarea principiului protecției jurisdicționale efective, al șaselea, pe încălcarea obligației de motivare a deciziei atacate în ceea ce privește utilizarea API, al șaptelea, pe erori vădite de apreciere ale SRB în ceea ce privește limitarea utilizării API la 15 % din quantumul contribuțiilor *ex ante* și limitarea garanțiilor numai la numerar și, al optulea, pe o eroare de drept în ceea ce privește limitarea utilizării API.
- 24 În ședință, reclamanta a arătat că reține al șaselea motiv.

A. Cu privire la cauzele de inadmisibilitate

- 25 Primele cinci motive conțin excepții de nelegalitate a mai multor dispoziții din Regulamentul nr. 806/2014, din Regulamentul delegat 2015/63 și din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81.

- 26 Comisia consideră că excepțiile de nelegalitate care susțin primele trei motive trebuie respinse ca inadmisibile.
- 27 SRB nu a invocat nicio cauză de inadmisibilitate în prezenta cauză.
- 28 Or, întrucât Comisia, în calitate de intervenientă, nu are calitatea procesuală necesară pentru invocarea unor cauze de inadmisibilitate decât în măsura în care astfel de cauze de inadmisibilitate au fost invocate de partea pe care o susține (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 24 martie 1993, CIRFS și alții/Comisia, C-313/90, EU:C:1993:111, punctele 20-22, Hotărârea din 17 iunie 1998, Svenska Journalistförbundet/Consiliul, T-174/95, EU:T:1998:127, punctele 77 și 78, și Hotărârea din 7 martie 2013, Cindu Chemicals și alții/ECHA, T-95/10, EU:T:2013:108, punctul 32), situație care nu se regăsește în speță, cauzele de inadmisibilitate pe care le invocă sunt inadmisibile.
- 29 Cu toate acestea, trebuie să se examineze din oficiu admisibilitatea excepțiilor de nelegalitate invocate de reclamantă, întrucât cauzele de inadmisibilitate respective sunt de ordine publică.
- 30 Potrivit acestora, Comisia consideră că reclamanta nu demonstrează existența unei legături de conexitate între decizia atacată și dispozițiile contestate și nu are interesul de a obține o declarație de nelegalitate a dispozițiilor contestate.
- 31 În această privință, pe de o parte, reiese din jurisprudență că o excepție de nelegalitate invocată pe cale incidentală în temeiul articolului 277 TFUE, cu ocazia contestării pe cale principală a legalității unui act terț, nu este admisibilă decât atunci când există o legătură de conexitate între acest act și norma a cărei pretinsă nelegalitate se invocă (Hotărârea din 30 aprilie 2019, Wattiau/Parlamentul, T-737/17, EU:T:2019:273, punctul 56, și Hotărârea din 16 iunie 2021, Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji/Comisia, T-126/19, EU:T:2021:360, punctul 33).
- 32 În speță, din decizia atacată reiese că toate dispozițiile a căror nelegalitate este invocată de reclamantă se aplică în această decizie fie în măsura în care dispozițiile menționate constituie temeiul contribuțiilor *ex ante* solicitate reclamantei, după cum este cazul articolului 70 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 806/2014, fie în măsura în care stabilesc parametrii calculării acestor contribuții, după cum este cazul articolelor 6 și 7, precum și al anexei I la Regulamentul delegat 2015/63. În consecință, contrar celor arătate de Comisie, există o legătură juridică directă între decizia atacată și dispozițiile contestate.
- 33 Pe de altă parte, o acțiune în anulare introdusă de o persoană fizică sau juridică nu este, desigur, admisibilă decât în măsura în care această persoană are un interes să obțină anularea actului atacat. Un astfel de interes presupune ca anularea acestui act să poată avea, în sine, consecințe juridice și ca acțiunea să poată astfel aduce, prin rezultatul său, un beneficiu părții care a introdus-o. Interesul unui reclamant de a exercita acțiunea trebuie să fie născut și actual. Acesta nu poate privi o situație viitoare și ipotetică (a se vedea Hotărârea din 5 mai 2021, Pharmaceutical Works Polpharma/EMA, T-611/18, EU:T:2021:241, punctele 139 și 141 și jurisprudența citată).
- 34 În aceste condiții, în speță, toate dispozițiile la care se referă excepțiile de nelegalitate fie constituie temeiul contribuțiilor *ex ante* care au fost solicitate reclamantei pentru anul 2021, fie stabilesc parametrii de calcul al acestor contribuții, astfel încât reclamanta dispune de un interes născut și

actual de a obține constatarea nelegalității lor. Astfel, în ipoteza în care reclamanta ar obține câștig de cauză, asemenea contribuții ar fi lipsite de temei legal. În consecință, contrar celor arătate de Comisie, reclamanta are interesul de a obține o declarație de nelegalitate a acestor dispoziții.

35 În consecință, cauzele de inadmisibilitate invocate de Comisie trebuie respinse.

B. Cu privire la excepțiile de nelegalitate a Regulamentului nr. 806/2014, a Regulamentului delegat 2015/63 și a Regulamentului de punere în aplicare 2015/81

1. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament

36 Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că articolul 70 alineatul (1) și articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 806/2014, precum și articolele 6 și 7 și anexa I la Regulamentul delegat 2015/63 încalcă principiul egalității de tratament. Argumentația în susținerea acestui motiv este structurată în jurul a patru aspecte, întemeiate, primul, pe neluarea în considerare a diferențelor de situație dintre instituțiile uniunii bancare, al doilea, pe caracterul nejustificat al excluderii depozitelor acoperite din baza de calcul a contribuției anuale de bază, al treilea, pe caracterul nejustificat al nededucerii angajamentelor eligibile și, al patrulea, pe caracterul inadecvat al criteriilor de ajustare a contribuțiilor anuale de bază în funcție de profilul de risc.

37 Cu titlu introductiv, trebuie precizat că niciunul dintre aceste aspecte nu poate fi înțeles în sensul că reclamanta arată, în realitate, că dispozițiile menționate anterior sunt afectate de o eroare de apreciere pentru motivele evocate la punctul 36 de mai sus. În ședință, ca răspuns la o întrebare a Tribunalului, reclamanta a confirmat astfel că, prin ansamblul primului motiv, ea ar invoca doar încălcarea principiului egalității de tratament, iar nu o eroare de apreciere.

38 În ceea ce privește, pe de altă parte, încălcarea principiului egalității de tratament, trebuie amintit că acest principiu, în calitate de principiu general al dreptului Uniunii, impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (Hotărârea din 3 februarie 2021, Fussl Modestraße Mayr, C-555/19, EU:C:2021:89, punctul 95).

39 Întrucât reclamanta a invocat încălcarea principiului egalității de tratament, acesteia îi revine sarcina de a identifica cu precizie situațiile comparabile despre care apreciază că au fost tratate în mod diferit sau situațiile diferite despre care apreciază că au fost tratate în același mod [Hotărârea din 12 aprilie 2013, Du Pont de Nemours (Franța) și alții/Comisia, T-31/07, nepublicată, EU:T:2013:167, punctul 311].

40 Potrivit unei jurisprudențe constante, caracterul comparabil al unor asemenea situații se apreciază având în vedere toate elementele care le caracterizează. Aceste elemente trebuie să fie determinate și evaluate în special în funcție de obiectul și de finalitatea actului care instituie distincția în cauză. În plus, trebuie luate în considerare principiile și obiectivele domeniului din care face parte acest act (a se vedea Hotărârea din 3 februarie 2021, Fussl Modestraße Mayr, C-555/19, EU:C:2021:89, punctul 99 și jurisprudența citată).

41 În ceea ce privește obiectul și finalitatea Regulamentului nr. 806/2014 și ale Regulamentului delegat 2015/63, trebuie amintit că, la fel ca Directiva 2014/59, aceste acte intră în domeniul de aplicare al MUR, a cărui instituire urmărește, în conformitate cu considerentul (12) al

Regulamentului nr. 806/2014, să asigure o abordare neutră în ceea ce privește băncile aflate în dificultate, să sporească stabilitatea instituțiilor din statele membre participante și să împiedice propagarea unor eventuale efecte colaterale în statele membre care nu participă la acest mecanism, pentru a facilita funcționarea piețe interne în ansamblu.

- 42 Pentru a asigura o finanțare a activităților MUR, Directiva 2014/59, Regulamentul nr. 806/2014 și Regulamentul delegat 2015/63 au instituit contribuții *ex ante* a căror natură specifică constă, după cum reiese din considerentele (105)-(107) ale acestei directive și din considerentul (41) al regulamentului menționat, în a garanta, într-o logică de ordin asiguratoriu, că sectorul financiar procură resurse financiare suficiente MUR pentru ca acesta să își poată îndeplini funcțiile și în a încuraja adoptarea de către instituții a unor moduri de funcționare mai puțin riscante (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 113).
- 43 În lumina aceste considerații, trebuie să se examineze legalitatea dispozițiilor a căror nelegalitate este invocată de reclamantă.
- 44 Printre aceste dispoziții figurează mai întâi articolul 70 alineatul (1) și articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 806/2014, care prevede definirea nivelului-țintă anual ce trebuie repartizat între instituțiile autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante.
- 45 Pe de altă parte, reclamanta contestă legalitatea articolelor 6 și 7 din Regulamentul delegat 2015/63, care precizează criteriile privind ajustarea contribuțiilor *ex ante* cu profilul de risc al instituțiilor, astfel cum sunt stabilite la articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59. Mai exact, articolul 6 din acest regulament delegat enumeră pilonii de risc și indicatorii de risc pe care SRB trebuie să îi ia în considerare pentru a evalua profilul de risc al instituțiilor, în timp ce articolul 7 din regulamentul delegat menționat precizează ponderea relativă a fiecărui pilon și indicator de risc care trebuie aplicată de SRB atunci când evaluează profilul de risc al fiecărei instituții.
- 46 În sfârșit, reclamanta invocă nelegalitatea anexei I la Regulamentul delegat 2015/63, care detaliază diferitele etape ale metodei de calcul utilizate de SRB pentru a determina quantumul contribuțiilor *ex ante* și enunță formulele matematice care trebuie aplicate de SRB.

a) Cu privire la primul și la al doilea aspect, întemeiate pe neluarea în considerare a diferențelor de situație dintre instituțiile uniunii bancare și a caracterului nejustificat al excluderii depozitelor acoperite din baza de calcul al contribuției anuale de bază

- 47 Primul aspect al primului motiv se structurează în jurul a două critici, întemeiate, prima, pe neluarea în considerare a diferențelor de situație dintre sectoarele bancare din statele membre participante, și, a doua, pe incoerența legată de neluarea în considerare a criteriilor de evaluare utilizate în cadrul mecanismului unic de supraveghere (MUS).
- 48 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv, reclamanta susține în esență că articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014 încalcă principiul egalității de tratament, întrucât prevede o excludere a depozitelor acoperite din pasivele de care se ține seama pentru a calcula contribuția anuală de bază.
- 49 SRB, Parlamentul, Consiliul și Comisia contestă această argumentație.

1) *Cu privire la prima critică din cadrul primului aspect, întemeiată pe neluarea în considerare a diferențelor de situație dintre sectoarele bancare ale statelor membre participante, și la al doilea aspect, referitor la caracterul nejustificat al excluderii depozitelor acoperite din baza de calcul al contribuției anuale de bază*

- 50 În primul rând, în cadrul primei critici a primului aspect, reclamanta susține că repartizarea contribuțiilor *ex ante* între diferitele instituții ale uniunii bancare, realizată în temeiul articolului 70 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 806/2014 și al articolelor 6 și 7, precum și al anexei I la Regulamentul delegat 2015/63, se aplică pe baza unor criterii ale căror modalități de calcul ignoră diferențele de situație dintre sectoarele bancare ale statelor membre participante. În special, aceste dispoziții ar fi omis să ia în considerare caracteristicile proprii și profilul unic al instituțiilor care își au sediul în Franța (denumite în continuare „instituțiile franceze”), precum reclamanta. Astfel, în timp ce aceste instituții s-ar afla în situații diferite de cele ale instituțiilor care au sediul în alte state membre participante (denumite în continuare „instituțiile din celelalte state membre”), ele ar fi tratate în același mod în ceea ce privește calculul cuantumului contribuțiilor respective.
- 51 În această privință, reclamanta arată că instituțiile franceze se deosebesc de instituțiile din celelalte state membre prin faptul că, deși dețin, ca regulă generală, un quantum total al pasivelor semnificativ, ele dispun de un quantum relativ redus al depozitelor acoperite.
- 52 Reclamanta susține că prezintă această caracteristică pentru a arăta că ar suferi ea însăși o încălcare a principiului egalității de tratament. Această încălcare ar proveni din faptul că quantumul redus al depozitelor sale acoperite nu i-ar permite să își reducă contribuția anuală de bază și ar crește, așadar, „în mod artificial” ponderea relativă a acestei contribuții în calculul întregii contribuții *ex ante*.
- 53 Argumentul reclamantei trebuie astfel interpretat în sensul că susține în esență că este dezavantajată în raport cu instituțiile care dispun de un quantum ridicat al depozitelor acoperite, care sunt, printre altele, stabilite în celelalte state membre, ca urmare a posibilității ca acestea din urmă să beneficieze de o reducere mai semnificativă a pasivelor care sunt utilizate pentru calculul contribuției *ex ante*, astfel încât ea ar trebui, în realitate, să fie tratată în mod diferit în raport cu aceste alte instituții.
- 54 Argumentul respectiv se suprapune cu cele invocate în cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv, întemeiat pe caracterul nejustificat al excluderii depozitelor acoperite din baza de calcul al contribuției anuale de bază. În consecință, ele trebuie examinate împreună.
- 55 În această privință, mai întâi, trebuie să se constate că excluderea depozitelor acoperite din baza de calcul al contribuției anuale de bază, prevăzută la articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014, se aplică în același mod tuturor instituțiilor care intră în domeniul său de aplicare, inclusiv, așadar, instituțiilor franceze, printre care și reclamanta, și instituțiilor din celelalte state membre, indiferent de quantumul depozitelor lor acoperite.
- 56 În ceea ce privește, în continuare, aspectul dacă instituțiile franceze, printre care și reclamanta, se află într-o situație comparabilă cu cea a instituțiilor din celelalte state membre, în vederea aplicării excluderii menționate, trebuie amintit că Directiva 2014/59 și Regulamentul nr. 806/2014 urmăresc printre altele să garanteze, într-o logică de ordin asiguratoriu, că sectorul financiar procură resurse financiare suficiente MUR pentru ca acesta să își poată îndeplini funcțiile, după cum se indică la punctul 42 de mai sus. În schimbul obligațiilor lor de a plăti contribuții *ex ante*,

toate instituțiile beneficiază de aceste contribuții prin intermediul stabilității sistemului financiar asigurat de FUR. Acest beneficiu există indiferent de quantumul depozitelor acoperite de care dispun instituțiile și de măsura în care acestea pot exclude quantumul respectiv din baza de calcul al contribuției lor anuale de bază.

- 57 În aceste condiții, simplul fapt că instituțiile dispun de quantumuri diferite ale depozitelor acoperite nu are drept consecință plasarea acestora în situații diferite în lumina obiectului și a finalității Directivei 2014/59 și a Regulamentului nr. 806/2014.
- 58 În sfârșit, împrejurarea potrivit căreia aplicarea acestor criterii conduce la quantumuri ale contribuțiilor *ex ante* diferite pentru reclamantă și pentru celelalte instituții este rezultatul simplului fapt că acestea dispun de quantumuri diferite ale depozitelor acoperite.
- 59 Or, chiar presupunând că instituțiile franceze, printre care și reclamanta, dispun de un quantum al depozitelor acoperite mai puțin ridicat decât cel al instituțiilor din celelalte state membre, această împrejurare nu este suficientă pentru a demonstra o încălcare a principiului egalității de tratament.
- 60 În această privință, reiese din jurisprudență că adoptarea de către legiuitorul Uniunii a unei reglementări într-un domeniu de acțiune special poate avea implicații diferite pentru anumiți operatori economici în raport cu situația lor individuală sau cu normele naționale la care sunt, pe de altă parte, supuși, o asemenea consecință neputând fi considerată o încălcare a principiului egalității de tratament în cazul în care reglementarea menționată se bazează pe criterii obiective și adaptate la scopurile urmărite de aceasta (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 19 septembrie 2013, Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou, C-373/11, EU:C:2013:567, punctul 34 și jurisprudența citată).
- 61 În speță, pe de o parte, trebuie să se constate că excluderea depozitelor acoperite din baza de calcul al contribuției anuale de bază se întemeiază pe criterii obiective. În această privință, din articolul 3 alineatul (1) punctul 11 din Regulamentul nr. 806/2014, care face trimitere la articolul 2 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO 2014, L 173, p. 149), reiese că noțiunea de „depozite garantate”, în sensul Regulamentului nr. 806/2014, corespunde, în vederea excluderii acestor depozite din baza de calcul al contribuției anuale de bază, noțiunii de „depozite acoperite” în cadrul schemei de garantare a depozitelor (SGD). Or, această din urmă noțiune este definită pe baza criteriilor prevăzute la articolul 2 punctele 3 și 4 și la articolul 6 din Directiva 2014/49, care au un caracter obiectiv.
- 62 Pe de altă parte, trebuie arătat că această excludere se întemeiază pe criterii adaptate la scopurile urmărite de articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014. Astfel, după cum a explicat SRB, excluderea menționată are printre altele ca scop evitarea unui efect de dublă contabilizare a depozitelor acoperite. În această privință, trebuie amintit că instituțiile sunt obligate, ca urmare a depozitelor respective, să plătească contribuții la SGD din care fac parte, în temeiul Directivei 2014/49. Or, în cazul în care, după cum arată reclamanta, depozitele acoperite nu ar fi excluse din baza de calcul al contribuțiilor *ex ante*, instituțiile ar fi obligate să plătească, ca urmare a acelorași depozite acoperite, contribuțiile *ex ante* în paralel cu contribuțiile care permit finanțarea SGD.

- 63 În aceste condiții, alegerea efectuată de legiuitorul Uniunii, la articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014, de a exclude depozitele acoperite din totalul pasivelor instituțiilor de care trebuie să se țină seama pentru a calcula contribuția anuală de bază poate fi considerată ca întemeindu-se pe criterii obiective și adaptate la scopurile urmărite de dispoziția menționată.
- 64 În consecință, trebuie respins primul argument al reclamantei invocat în susținerea primei critici din cadrul primului aspect al primului motiv, precum și al doilea aspect al acestui motiv.
- 65 În al doilea rând, reclamanta arată că metoda de calcul prevăzută de dispozițiile menționate la punctul 50 de mai sus are drept consecință faptul că contribuțiile *ex ante* ale instituțiilor franceze sunt în mod semnificativ mai ridicate decât cele ale instituțiilor din celelalte state membre și au crescut puternic începând cu anul 2016.
- 66 În această privință, mai întâi, reclamanta nu contestă că criteriile de calculare a acestor contribuții *ex ante* se aplică în același mod instituțiilor franceze, din care ea face parte, și instituțiilor din celelalte state membre.
- 67 În continuare, reclamanta nu explică impactul împrejurării evocate la punctul 65 de mai sus asupra examinării aspectului dacă se află într-o situație diferită de cea a instituțiilor din celelalte state membre.
- 68 În sfârșit și în orice caz, quantumul ridicat al contribuțiilor *ex ante* ale instituțiilor franceze se explică prin mai mulți factori care nu au fost contestați de reclamantă.
- 69 *Primo*, SRB a precizat, fără a fi contrazis, că instituțiile franceze aveau în general o parte a pasivelor totale mai importantă decât instituțiile din celelalte state membre, reprezentând mai mult de o treime din aceste pasive în perioada relevantă pentru calculul contribuțiilor *ex ante*.
- 70 O asemenea împrejurare are un impact semnificativ asupra quantumului contribuțiilor anuale de bază ale instituțiilor în cauză și, în consecință, asupra quantumului contribuțiilor lor *ex ante*. Astfel, în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Directiva 2014/59 și cu articolul 70 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014, contribuția anuală de bază a fiecărei instituții este proporțională cu quantumul pasivelor acestei instituții, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, raportat la pasivele totale, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante. Aplicarea acestor dispoziții face ca contribuțiile anuale ale instituțiilor franceze să fie adesea mai ridicate decât cele ale instituțiilor din celelalte state membre.
- 71 Or, reclamanta nu a contestat legalitatea articolului 103 alineatul (2) din Directiva 2014/59 și a articolului 70 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014, în temeiul cărora legiuitorul Uniunii a decis să întemeieze calculul contribuțiilor *ex ante* pe quantumul pasivelor instituțiilor.
- 72 *Secundo*, reclamanta nu a contestat nici afirmația SRB potrivit căreia dimensiunea bilanțurilor instituțiilor franceze și a pasivelor acestora se mărise între anii 2016 și 2021, ceea ce a determinat o majorare a contribuției anuale de bază a instituțiilor respective și, în consecință, a contribuțiilor *ex ante* pe care reclamanta era obligată să le plătească.

- 73 *Tertio*, SRB a explicat, fără a fi contrazis, că majorarea contribuțiilor *ex ante* ale instituțiilor franceze fusese accelerată de mecanismul denumit de „phasing-in” al calculului acestor contribuții, după cum este prevăzut la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 (denumit în continuare „mecanismul de «phasing-in»”). Potrivit acestui mecanism, aplicabil de altfel tuturor instituțiilor în cauză, o parte din ce în ce mai mare din contribuțiile *ex ante* ale instituțiilor se calculează mai degrabă pe baza uniunii decât pe o bază națională, această cotă ridicându-se la 86,67 % pentru calculul contribuțiilor *ex ante* pentru perioada de contribuție 2021.
- 74 În această privință, SRB a precizat că o asemenea împrejurare presupunea ca profilul de risc al instituțiilor franceze să fie din ce în ce mai mult măsurat prin raportare la cel al instituțiilor din celelalte state membre. Astfel, având în vedere partea din pasivele totale ale instituțiilor franceze în raport cu pasivele totale ale instituțiilor din celelalte state membre, după cum se arată la punctul 69 de mai sus, mecanismul de „phasing-in” explică – conform aceluiași precizări necontestate ale SRB – motivele pentru care quantumul contribuțiilor *ex ante* ale instituțiilor franceze, printre care și reclamanta, a crescut mai mult între anii 2016 și 2021 decât cel al instituțiilor din celelalte state membre.
- 75 În consecință, majorarea contribuției *ex ante* a instituțiilor franceze, precum reclamanta, se explică printr-un ansamblu de factori obiectivi, printre care figurează quantumul din ce în ce mai ridicat al pasivelor lor, iar nu printr-o inegalitate de tratament la care ar fi supuse.
- 76 În aceste condiții, reclamanta nu a dovedit că dispozițiile menționate la punctul 50 de mai sus încălcau principiul egalității de tratament.
- 77 În al treilea rând, nici argumentul reclamantei potrivit căruia, în esență, mecanismul de „phasing-in” conduce la neluarea în considerare a caracteristicilor proprii fiecărui sector bancar și la crearea unei denaturări între sectoarele bancare în detrimentul sectorului francez nu poate fi primit.
- 78 Astfel, acest argument urmărește să repună în discuție existența însăși a mecanismului de „phasing-in”, fără ca reclamanta să invoce nelegalitatea dispoziției care îl prevede, și anume articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81.
- 79 În orice caz, această dispoziție privește toate instituțiile, prin care și reclamanta. În consecință, mecanismul de „phasing-in” se aplică în același mod instituțiilor franceze, printre care și reclamantei, și instituțiilor din celelalte state membre. În plus, în cazul în care critica reclamantei ar trebui interpretată în sensul că aceasta din urmă arată că instituțiile franceze nu se află într-o situație comparabilă cu cea a instituțiilor din celelalte state membre în cadrul mecanismului de „phasing-in”, trebuie arătat că reclamanta nu a prezentat Tribunalului niciun element concret care să demonstreze că primele se află efectiv într-o situație diferită de cea a celorlalte în cadrul acestui mecanism.
- 80 În al patrulea rând, reclamanta susține că, pe lângă faptul că nu prezintă același risc ca și instituțiile din celelalte state membre, este puțin probabil ca ea să poată beneficia de FUR, având în vedere cerința minimă de fonduri proprii și pasive eligibile (denumită în continuare „CMPE”) de care este condiționată, precum și punerea în aplicare necesară a instrumentului de recapitalizare internă în proporții semnificative și înaintea oricărei intervenții a FUR.

- 81 Mai întâi, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul nr. 806/2014, fondurile proprii corespund mijloacelor puse la dispoziția unei instituții de către acționarii săi sau de către alți investitori, precum și beneficiilor pe care le-a realizat și care nu au fost distribuite.
- 82 În continuare, potrivit articolului 3 punctul 49 din Regulamentul nr. 806/2014, „pasive eligibile” înseamnă acele pasive și instrumente de capital care nu îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate instrumente de fonduri proprii ce se încadrează în anumite categorii și care nu sunt excluse din domeniul de aplicare al instrumentului de recapitalizare internă.
- 83 În plus, articolul 12 alineatul (16) primul paragraf literele (a)-(f) din Regulamentul nr. 806/2014 prevede că pasivul eligibil emis pentru a respecta CMPE în sensul alineatului (1) al aceleiași dispoziții trebuie să fie un instrument emis și achitat integral, pasivul nu este datorat instituției înseși, acoperit sau garantat de aceasta, achiziționarea instrumentului nu trebuie să fi fost finanțată nici direct, nici indirect de instituție, pasivul trebuie să aibă o scadență reziduală de cel puțin un an, pasivul nu trebuie să decurgă nici dintr-un instrument financiar derivat, nici dintr-un depozit care beneficiază de preferință în ierarhia națională a insolvențelor.
- 84 În sfârșit, trebuie amintit că, după cum reiese din considerentul (73) și din articolul 27 din Regulamentul nr. 806/2014, instrumentul de recapitalizare internă reduce la minimum acele costuri ale rezoluției unei entități ce se află în dificultate, care sunt suportate de contribuabili prin garantarea faptului că acționarii și creditorii entității ce se află în dificultate participă la pierderi și suportă aceste costuri ocazionate de intrarea în dificultate a entității, în mod corespunzător. De asemenea, din considerentul (83) al Regulamentului nr. 806/2014 reiese că, pentru a garanta că instrumentul de recapitalizare internă este eficace, articolul 12 din acest regulament prevede că instituțiile trebuie să dețină cantumuri suficiente ale fondurilor proprii și ale pasivelor eligibile pentru a absorbi pierderi și pentru a recapitaliza instituțiile aflate în dificultate.
- 85 Astfel, reclamanta nu contestă că Regulamentul nr. 806/2014 și Regulamentul delegat 2015/63 o tratează în același mod ca și pe celelalte instituții vizate în ceea ce privește luarea în considerare a cerințelor în materie de CMPE și de punere în aplicare a instrumentului de recapitalizare internă.
- 86 Dacă, în aceste condiții, argumentația reclamantei trebuie înțeleasă în sensul că ea susține, în realitate, că a fost dezavantajată de faptul că Regulamentul nr. 806/2014 și Regulamentul delegat 2015/63 nu au luat suficient în considerare cerințele în materie de CMPE și de punere în aplicare a instrumentului de recapitalizare internă pentru calcularea cantumului contribuțiilor *ex ante*, trebuie să se arate următoarele.
- 87 Mai întâi, reclamanta nu a prezentat Tribunalului niciun element concret prin care să conteste afirmația SRB potrivit căreia instituțiile care dețin pasive importante, precum ea însăși, sunt cele mai în măsură să beneficieze de mecanisme de rezoluție adoptate prin Regulamentul nr. 806/2014, în pofida cerințelor cărora le sunt supuse în materie de CMPE sau altor cerințe prudențiale. Cu privire la acest aspect, considerentul (5) al Regulamentului delegat 2015/63 subliniază de altfel că, cu cât o instituție este mai importantă, cu atât este mai probabil ca, în caz de dificultăți, autoritatea de rezoluție să considere că este în interesul public să procedeze la rezoluția sa și să facă uz de FUR pentru a asigura aplicarea efectivă a instrumentelor de rezoluție.

- 88 În continuare, articolul 6 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul delegat 2015/63 prevede un indicator de risc întemeiat printre altele pe cerințele în materie de CMPE, în cadrul evaluării profilului de risc al instituțiilor, pentru calcularea cuantumului contribuției *ex ante* a acestora. Or, reclamanta nu a susținut că ponderea acestui indicator de risc era insuficientă în cadrul calculării contribuțiilor *ex ante*.
- 89 În această privință, trebuie să se adauge că, deși, în mod cert, articolul 20 din Regulamentul delegat 2015/63 permite SRB să nu țină seama, cu titlu tranzitoriu, de indicatorul de risc respectiv cu ocazia calculării contribuției *ex ante*, reclamanta nu a contestat totuși validitatea acestei dispoziții.
- 90 În sfârșit, din articolele 22 și 27 din Regulamentul nr. 806/2014 reiese că, în cadrul adoptării unei rezoluții în temeiul regulamentului menționat, instrumentul de recapitalizare internă are vocația de a se aplica, în același mod, tuturor instituțiilor înainte de utilizarea FUR. În plus, posibilitatea de a utiliza instrumentul de recapitalizare internă nu exclude o eventuală utilizare a FUR. În aceste condiții, reclamanta nu a demonstrat că instituțiile franceze se aflau într-o situație diferită de cea a instituțiilor din celelalte state membre ca urmare a CMPE și a posibilității acestora de a aplica instrumentul de recapitalizare internă.
- 91 În al cincilea rând, reclamanta pretinde că, în cadrul reuniunii din 9 decembrie 2014, Consiliul ar fi stabilit un acord politic potrivit căruia „contribuțiile franceze și germane” trebuiau să fie la același nivel în perioada de tranziție.
- 92 Cu toate acestea, din procesul-verbal al reuniunii respective a Consiliului, publicat pe site-ul internet al acestuia, nu reiese că ar fi fost încheiat un astfel de acord.
- 93 Prin urmare, argumentul reclamantei trebuie înlăturat.
- 94 În al șaselea rând, reclamanta consideră că a făcut obiectul unei inegalități de tratament pentru motivul că nu a putut beneficia de regimul de calcul al contribuțiilor *ex ante*, aplicabil instituțiilor mici și mijlocii.
- 95 Articolul 10 din Regulamentul delegat 2015/63 și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 prevăd scheme speciale în favoarea instituțiilor mici și mijlocii, din care rezultă, pe de o parte, că contribuțiile *ex ante* ale instituțiilor mici sunt constituite, în principiu și cu excepția unor împrejurări speciale, din sume forfetare și, pe de altă parte, că contribuțiile *ex ante* ale instituțiilor medii, pentru o parte, sunt forfetare și, pentru cealaltă parte, pot fi calculate în conformitate cu normele aplicabile tuturor celorlalte instituții. Cu toate acestea, ținând seama de considerațiile enunțate la punctul 87 de mai sus, instituțiile mai mari care au un cuantum al pasivelor foarte ridicat, precum reclamanta, nu prezintă, în ceea ce privește utilizarea FUR, un profil de risc echivalent cu cel al instituțiilor mici și mijlocii sau mai scăzut decât acesta din urmă. În consecință, cele două categorii nu se află într-o situație comparabilă în vederea calculării contribuțiilor *ex ante*.
- 96 Prin urmare, având în vedere toate considerațiile care precedă, reclamanta nu a demonstrat că articolul 70 alineatul (1) și articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 806/2014, precum și articolele 6 și 7 și anexa I la Regulamentul delegat 2015/63 încalcă principiul egalității de tratament.
- 97 În consecință, prima critică din cadrul primului aspect și al doilea aspect al primului motiv trebuie respinse ca nefondate.

2) *Cu privire la a doua critică din cadrul primului aspect, întemeiată pe incoerența legată de neluarea în considerare a criteriilor de evaluare utilizate în cadrul MUS*

- 98 Reclamanta susține că, având în vedere continuitatea și relația puternică dintre MUS și MUR, este incoerent să se evalueze riscul prezentat de o instituție în cadrul MUR fără a se lua în considerare criteriile de evaluare utilizate în cadrul MUS, ce permit să se asigure că instituțiile care au cea mai mare probabilitate de a utiliza FUR sunt cele care contribuie cel mai mult la finanțarea sa. Neluarea în considerare a criteriilor de evaluare utilizate în cadrul MUS ar conduce astfel la penalizarea acelor instituții pentru care utilizarea FUR este cel mai puțin probabilă, ținând seama printre altele de soliditatea lor recunoscută în cadrul MUS.
- 99 În această privință, trebuie mai întâi să se constate că, în pofida cerințelor care decurg din jurisprudența citată la punctele 38 și 39 de mai sus, reclamanta nu explică suficient de clar în ce măsură pretinsa cerință de coerență cu criteriile menționate la punctul 98 de mai sus este relevantă pentru a se stabili dacă a suferit o încălcare a principiului egalității de tratament.
- 100 Dacă, în aceste condiții, argumentația reclamantei trebuie înțeleasă în sensul că ea susține, în realitate, că este tratată în același mod ca celelalte instituții care au un profil de risc mai ridicat în raport cu criteriile de evaluare utilizate în cadrul MUS, chiar dacă, potrivit acestor criterii, probabilitatea ca ea să utilizeze FUR ar fi mai mică, trebuie să se arate următoarele.
- 101 Este desigur adevărat, după cum reiese din considerentele (11), (13), (15) și (52) ale Regulamentului nr. 806/2014, că există o legătură de complementaritate între normele stabilite în cadrul MUR și cele adoptate în cadrul MUS.
- 102 În special, unele dintre criteriile de evaluare utilizate în cadrul MUR se apropie de cele utilizate în cadrul MUS, așa cum sunt prevăzute printre altele de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO 2013, L 176, p. 1).
- 103 Astfel, mai multe criterii din reglementarea referitoare la MUR utilizează noțiuni care corespund celor din reglementarea adoptată în cadrul MUS și sunt chiar definite printr-o referire expresă la aceasta din urmă. Acesta este printre altele cazul noțiunilor de „fonduri proprii”, de „indicator al efectului de levier” sau de „rată a fondurilor proprii de nivel 1 de bază”, care sunt determinante în vederea aplicării indicatorilor de risc enumerați la articolul 6 alineatul (2) literele (a)-(c) din Regulamentul delegat 2015/63 și care sunt definiți la articolul 3 din acest regulament delegat, prin referire la Regulamentul nr. 575/2013.
- 104 Totuși, în pofida acestei legături de complementaritate, trebuie să se constate că, după cum arată SRB fără a fi contrazis cu privire la acest aspect, obiectivele urmărite de reglementarea referitoare la MUR în materie de rezoluție a instituțiilor sunt diferite de cele urmărite de reglementarea referitoare la MUS în ceea ce privește cerințele în materie de supraveghere.
- 105 Astfel, pe de o parte, reglementarea Uniunii în materie de rezoluție a instituțiilor are drept obiectiv, în ceea ce privește contribuțiile *ex ante*, să garanteze, după cum reiese din cuprinsul punctului 42 de mai sus, într-o logică de ordin asiguratoriu, că sectorul financiar procură resurse financiare suficiente MUR pentru ca acesta să își poată îndeplini funcțiile și să încurajeze adoptarea de către instituții a unor moduri de funcționare mai puțin riscante.

- 106 Pe de altă parte, în ceea ce privește reglementarea Uniunii referitoare la cerințele prudențiale, aceasta are ca obiectiv, potrivit considerentului (32) al Regulamentului nr. 575/2013, încurajarea activităților bancare utile din punct de vedere economic, care să servească interesului general, și descurajarea speculațiilor financiare nesustenabile, fără o valoare adăugată reală, dar și, în temeiul considerentului (42) al acestui regulament, folosirea unor metode mai bune de măsurare și gestionare a riscurilor, precum și folosirea acestora pentru reglementarea fondurilor proprii.
- 107 Rezultă, în special, că evaluarea riscului în cadrul aplicării reglementării referitoare la MUR și evaluarea riscului în cadrul MUS răspund unor obiective diferite. Astfel, evaluarea riscului în cadrul pilonului II din MUS se efectuează pentru a îndeplini cerințele prudențiale stabilite de acesta în scopul de a garanta ca o anumită instituție să dispună de fonduri proprii suficiente pentru a face față oricărui risc specific ce nu ar fi acoperit de pilonul I din MUS, care corespunde evaluării transversale a riscului unei instituții. Rezultatul unei asemenea evaluări urmărește să stabilească cerințele prudențiale pe care trebuie să le îndeplinească o anumită instituție pentru a evita să se afle într-o situație de dificultate.
- 108 În schimb, evaluarea riscului în cadrul ajustării contribuției anuale de bază în funcție de profilul de risc, prevăzută la articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul nr. 806/2014 și la articolele 5-9 din Regulamentul delegat 2015/63, se efectuează pentru a repartiza contribuțiile *ex ante* între toate instituțiile în cauză. Rezultatul unei asemenea evaluări urmărește să aprecieze nu numai riscul de intrare în dificultate a unei anumite instituții, dar și, într-un sens mai larg, riscul de a utiliza FUR de către o instituție aflată în dificultate.
- 109 În plus, reglementarea referitoare la MUR răspunde unei logici specifice, în sensul că profilul de risc al unei anumite instituții este evaluat și în raport cu profilul de risc al tuturor celorlalte instituții vizate.
- 110 Ținând seama de obiectele și de finalitățile specifice ale reglementării referitoare la MUS și ale celei referitoare la MUR, precum și de logica comparativă a acestora din urmă, nicio încălcare a principiului egalității de tratament nu se poate întemeia doar pe faptul că cadrul juridic care reglementează calculul contribuțiilor *ex ante* ale MUR nu reia, ca atare, criteriile de evaluare a riscurilor prevăzute în cadrul MUS.
- 111 În consecință, este necesar să se respingă a doua critică din cadrul primului aspect al primului motiv ca nefondată și, împreună cu ea, acest aspect în ansamblul său.

b) Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe caracterul nejustificat al nededucerii pasivelor eligibile care îndeplinesc cerințele prudențiale în temeiul CMPE

- 112 Reclamanta susține că articolul 70 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 806/2014, precum și articolele 6 și 7 și anexa I la Regulamentul delegat 2015/63 încalcă principiul egalității de tratament pentru motivul că nici articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014, nici articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63 nu prevăd deducerea pasivelor eligibile din pasivul de care se ține seama pentru a calcula contribuția anuală de bază. Această reglementare ar fi trebuit să prevadă o astfel de deducere, întrucât pasivele eligibile ar constitui „cvasifonduri proprii” care ar fi instituite pentru a îndeplini cerințele prudențiale în temeiul CMPE și care ar servi la absorbția pierderilor, precum și la instituirea instrumentului de recapitalizare internă.
- 113 SRB, Parlamentul, Consiliul și Comisia contestă această argumentație.

- 114 Având în vedere precizările furnizate de reclamantă în ședință, trebuie să se constate că aceasta susține în esență, în primul rând, că încălcarea principiului egalității de tratament decurge din faptul că pasivele eligibile se află într-o situație comparabilă cu fondurile proprii, dar sunt tratate în mod diferit față de aceste fonduri în măsura în care nu sunt excluse, în temeiul articolului 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014, din pasivul de care se ține seama pentru a calcula contribuția anuală de bază.
- 115 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014, fondurile proprii sunt excluse din pasivul de care se ține seama pentru a calcula contribuția anuală de bază. În schimb, nici articolul 70 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014, nici articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63, care prevăd excluderea anumitor pasive din calculul contribuției anuale de bază, nu au exclus pasivele eligibile din pasivul respectiv.
- 116 Având în vedere jurisprudența citată la punctul 40 de mai sus, trebuie să se examineze dacă, în lumina obiectului și finalității Regulamentului nr. 806/2014, pasivele eligibile se află într-o situație comparabilă cu cea a fondurilor proprii, astfel încât ar trebui excluse din calculul contribuției anuale de bază.
- 117 Cu privire la acest aspect, trebuie să se constate că, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014 și cu articolul 48 alineatul (1) din Directiva 2014/59, în cazul aplicării instrumentului de recapitalizare internă unei instituții în cadrul unei proceduri de rezoluție, autoritățile naționale de rezoluție exercită competențele de reducere a valorii contabile și de conversie a creanțelor, mai întâi cu privire la fondurile proprii și, în continuare – „dacă și numai dacă” fondurile proprii disponibile nu au fost în măsură să absoarbă pierderile –, cu privire la pasivele eligibile.
- 118 În plus, în temeiul articolului 21 alineatele (1) și (7a) din Regulamentul nr. 806/2014, SRB exercită competențele de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor eligibile, independent de măsura de rezoluție, numai în ceea ce privește datoriile eligibile care îndeplinesc condițiile specifice și restrictive menționate la articolul 12g alineatul (2) litera (a) din acest regulament, cu excepția condiției referitoare la scadența reziduală a instrumentelor de datorie, astfel cum este prevăzut la articolul 72c alineatul (1) din Regulamentul nr. 575/2013. Aceste dispoziții demonstrează că posibilitățile SRB de a proceda, independent de măsura de rezoluție, la reducerea valorii și la conversia pasivelor eligibile sunt încadrate de condiții specifice și limitative, spre deosebire de situația fondurilor proprii.
- 119 În sfârșit, articolul 27 alineatul (5) din Regulamentul nr. 806/2014 prevede că, în circumstanțe excepționale, atunci când se aplică instrumentul de recapitalizare internă, anumite pasive eligibile pot fi exonerate total sau parțial de aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie. Or, o astfel de posibilitate nu există în ceea ce privește fondurile proprii.
- 120 Prin urmare, contrar celor susținute de reclamantă, pasivele eligibile nu au aceeași capacitate de a absorbi pierderile instituțiilor ca și fondurile proprii.
- 121 În aceste condiții, trebuie să se concluzioneze că, în pofida cerințelor care decurg din jurisprudența citată la punctul 39 de mai sus, reclamanta nu a demonstrat că pasivele eligibile se aflau într-o situație comparabilă cu cea a fondurilor proprii în ceea ce privea capacitatea lor de a absorbi pierderi și de a institui instrumentul de recapitalizare internă.

- 122 În al doilea rând, reclamanta critică faptul că articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63 nu prevede o deducere a pasivelor eligibile din pasivul care servește drept bază de calcul pentru stabilirea contribuției anuale de bază.
- 123 În această privință, trebuie să se constate că dispoziția menționată nu prevede nici excluderea fondurilor proprii din pasivul care servește drept bază de calcul pentru stabilirea contribuției anuale de bază, excluderea respectivă fiind prevăzută la articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014.
- 124 În plus, reiese din jurisprudență că luarea în considerare a principiului egalității de tratament nu poate justifica deducerea pasivelor eligibile din pasivul care servește drept bază de calcul pentru stabilirea contribuției anuale de bază, din moment ce Regulamentul delegat 2015/63 a evidențiat situații care prezintă particularități notabile, direct legate de riscurile prezentate de datoriile în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 decembrie 2019, Iccrea Banca, C-414/18, EU:C:2019:1036, punctul 95).
- 125 Rezultă din cele ce precedă că faptul de a nu se fi prevăzut la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63 deducerea pasivelor eligibile din pasivul care servește drept bază de calcul pentru stabilirea contribuției anuale de bază nu constituie o încălcare a principiului egalității de tratament.
- 126 În consecință, al treilea aspect al primului motiv trebuie respins ca nefondat.

c) Cu privire la al patrulea aspect, întemeiat pe faptul că contribuțiile ex ante nu sunt reprezentative pentru riscul suportat efectiv ca urmare a criteriilor de calcul al multiplicatorului de ajustare

- 127 Prin intermediul celui de al patrulea aspect al primului motiv, reclamanta arată că articolul 70 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 806/2014, precum și articolele 6 și 7 și anexa I la Regulamentul delegat 2015/63 încalcă principiul egalității de tratament pentru motivul că contribuțiile *ex ante* nu sunt reprezentative pentru riscul suportat efectiv ca urmare a criteriilor de calcul al multiplicatorului de ajustare. În această privință, reclamanta invocă trei critici întemeiate, prima, pe neluarea în considerare a profilului de risc global intrinsec al fiecărei instituții, a doua, pe neaprecierea factorilor de risc în raport cu orice cerință impusă de autoritatea de supraveghere în cadrul MUS și, a treia, pe imposibilitatea de a se ține seama în mod global de fiecare particularitate individuală a fiecărei instituții.

1) Cu privire la prima critică, întemeiată pe neluarea în considerare a profilului de risc global intrinsec al fiecărei instituții

- 128 Reclamanta susține că criteriile stabilite la „articolul 6 și următoarele” din Regulamentul delegat 2015/63 se întemeiază pe luarea în considerare a factorilor de risc apreciați individual, iar nu pe luarea în considerare a profilului de risc global intrinsec al fiecărei instituții.
- 129 SRB, Parlamentul, Consiliul și Comisia contestă această argumentație.

- 130 Mai întâi, trebuie arătat că, cu încălcarea jurisprudenței citate la punctul 39 de mai sus, reclamanta nu a identificat cu precizie situațiile comparabile care, în opinia sa, au fost tratate în mod diferit sau situațiile diferite care, în opinia sa, au fost tratate în același mod în ceea ce privește stabilirea criteriilor de ajustare a contribuției anuale de bază în funcție de profilul de risc de către legiuitorul Uniunii.
- 131 În continuare, este cert că criteriile de calculare a multiplicatorului de ajustare, care conduc la ajustarea contribuției anuale de bază în funcție de criteriul de risc, se aplică tuturor instituțiilor în cauză, precum reclamanta, în afara celor care sunt eligibile pentru plata unei contribuții forfetare în temeiul articolului 10 din Regulamentul delegat 2015/63 și a celor care sunt menționate la articolul 11 din acest regulament delegat. În aceste condiții, reclamanta nu a fost tratată în mod diferit în ceea ce privește criteriile respective.
- 132 În plus, reclamanta nu a susținut și, cu atât mai puțin, nu a demonstrat că încălcarea principiului egalității de tratament ar decurge din faptul că ea nu ar trebui să fie tratată în același mod ca și celelalte instituții în ceea ce privește aplicarea criteriilor de calculare a multiplicatorului de ajustare menționate mai sus.
- 133 Pe de altă parte, chiar presupunând că critica reclamantei trebuie înțeleasă în sensul că aceasta din urmă arată că ea nu se află într-o situație comparabilă cu cea a celorlalte instituții și că trebuie să fie tratată în mod diferit, trebuie arătat că reclamanta nu a prezentat Tribunalului niciun element concret care să demonstreze că se află într-o asemenea situație.
- 134 În sfârșit și în orice caz argumentația reclamantei se întemeiază pe premise eronate. În primul rând, reclamanta susține în mod greșit că criteriile stabilite de Regulamentul delegat 2015/63 nu țin seama de profilul de risc global intrinsec al instituțiilor. De fapt, mai mulți piloni de risc dintre cei patru menționați la articolul 6 din Regulamentul delegat 2015/63, în special cel referitor la importanța instituției pentru stabilitatea sistemului financiar sau a economiei, permit o asemenea analiză globală.
- 135 În al doilea rând, trebuie respinse criticile reclamantei cu privire la criteriile prevăzute la „articolul 6 și următoarele” din Regulamentul delegat 2015/63 pentru motivul că țin seama de băncile regionale de mici dimensiuni, ceea ce ar avea drept consecință o prejudecată negativă față de instituțiile de mari dimensiuni ca urmare a deținerii de către aceste bănci regionale a unui quantum semnificativ al depozitelor acoperite, spre deosebire de instituțiile de mari dimensiuni, precum reclamanta, ale cărei activități nu ar fi însă mai riscante.
- 136 Astfel, pe de o parte, din cuprinsul punctelor 51-63 de mai sus reiese că reclamanta nu a demonstrat că excluderea depozitelor acoperite în vederea calculării contribuției *ex ante* încălca principiul egalității de tratament. Pe de altă parte, ținând seama de considerațiile enunțate la punctele 94 și 96 de mai sus, instituțiile de mari dimensiuni cu un quantum foarte ridicat al pasivelor, precum reclamanta, nu prezintă un profil de risc echivalent cu cel al instituțiilor mici și mijlocii sau mai scăzut decât acesta din urmă. În consecință, cele două categorii nu se află într-o situație comparabilă în vederea aprecierii pe care trebuie să o efectueze SRB pentru a calcula contribuțiile *ex ante*.
- 137 Prin urmare, prima critică trebuie respinsă ca nefondată.

2) Cu privire la a doua critică, întemeiată pe neaprecierea factorilor de risc în raport cu cerințele impuse de autoritatea de supraveghere în cadrul MUS

- 138 Reclamanta susține că metoda de ajustare a contribuției anuale de bază în funcție de profilul de risc conduce la evaluarea factorilor de risc independent de orice cerință impusă de autoritatea de supraveghere în cadrul MUS. Or, potrivit criteriilor care țin de MUS, instituțiile franceze ar fi cel mai puțin riscante din uniunea bancară, în condițiile în care ar apărea ca fiind cele mai riscante potrivit criteriilor de evaluare enunțate de Regulamentul delegat 2015/63.
- 139 SRB și Consiliul contestă această argumentație.
- 140 Prezenta critică și a doua critică din cadrul primului aspect al primului motiv, care a fost respins la punctele 100-110 de mai sus, se suprapun în esență.
- 141 Astfel, prezenta critică trebuie respinsă pentru aceleași motive.

3) Cu privire la a treia critică, întemeiată pe imposibilitatea de a se ține seama în mod global de fiecare particularitate individuală a fiecărei instituții

- 142 Reclamanta consideră că articolul 70 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 806/2014 și articolele 6 și 7, precum și anexa I la Regulamentul delegat 2015/63 încalcă principiul egalității de tratament pentru motivul că, în cadrul unui proces aplicat în mod uniform tuturor instituțiilor și în vederea repartizării cuantumului care corespunde nivelului-țintă anual în mod egal și proporțional între acestea, nu este posibil să se țină seama în mod global de fiecare particularitate individuală a fiecărei instituții.
- 143 SRB și Consiliul contestă această argumentație.
- 144 Mai întâi, trebuie arătat că, prin formularea criticii sale, reclamanta recunoaște ea însăși că metoda de calcul al contribuțiilor *ex ante* criticată se aplică în același mod tuturor instituțiilor.
- 145 În continuare, în cazul în care critica reclamantei ar trebui înțeleasă în sensul că această din urmă arată că ea nu se află într-o situație comparabilă cu cea a altor instituții și ar trebui tratată în mod diferit, trebuie subliniat că reclamanta nu a prezentat Tribunalului niciun element concret care să demonstreze că se află într-o asemenea situație.
- 146 În sfârșit și în orice caz argumentația reclamantei echivalează cu a susține, în realitate, că criteriile de ajustare a contribuției anuale de bază în funcție de profilul de risc nu sunt adecvate. Or, reclamanta nu a prezentat Tribunalului niciun element detaliat care să urmărească să demonstreze, în mod concret, caracterul inadecvat al acestor criterii, limitându-se să formuleze afirmații nesuținute.
- 147 În consecință, a treia critică trebuie respinsă și, împreună cu aceasta, al patrulea aspect al primului motiv, precum și acest motiv în ansamblul său.

2. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

- 148 Reclamanta susține că articolul 70 alineatul (1) și articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 806/2014, precum și articolele 6 și 7 și anexa I la Regulamentul delegat 2015/63 stabilesc modalitățile de calcul al contribuțiilor *ex ante* care încalcă principiul proporționalității.
- 149 SRB, Parlamentul, Consiliul și Comisia contestă această argumentație.
- 150 Principiul proporționalității, care face parte din principiile generale ale dreptului Uniunii, impune ca actele instituțiilor Uniunii să fie de natură să atingă obiectivele legitime urmărite de reglementarea în cauză și să nu depășească limitele a ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective, fiind stabilit că, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare și că inconveniente cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate (Hotărârea din 4 mai 2016, Philip Morris Brands și alții, C-547/14, EU:C:2016:325, punctul 165, și Hotărârea din 20 ianuarie 2021, ABLV Bank/SRB, T-758/18, EU:T:2021:28, punctul 142; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 8 iunie 2010, Vodafone și alții, C-58/08, EU:C:2010:321, punctul 51).
- 151 În ceea ce privește controlul jurisdicțional al condițiilor menționate la punctul 150 de mai sus, trebuie amintit că, la stabilirea modului de calcul al contribuțiilor *ex ante*, legiuitorul Uniunii beneficiază de o putere largă de apreciere întrucât este pus în situația de a interveni într-un domeniu care implică alegeri de natură politică și economică din partea sa și în care trebuie să efectueze aprecieri complexe (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctele 117 și 118).
- 152 De asemenea, în contextul unei competențe delegate în sensul articolului 290 TFUE, Comisia dispune, în cadrul exercitării competențelor care îi sunt conferite, de o putere largă de apreciere atunci când trebuie să efectueze, printre altele, aprecieri și evaluări complexe (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 mai 2017, Dyson/Comisia, C-44/16 P, EU:C:2017:357, punctul 53 și jurisprudența citată).
- 153 Aceasta este printre altele și situația Regulamentului delegat 2015/63, prin care Comisia a precizat normele de ajustare a contribuțiilor *ex ante* cu profilul de risc, în temeiul articolului 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59.
- 154 Astfel, după cum reiese din documentele aferente adoptării Regulamentului delegat 2015/63, în special documentele „JRC technical work supporting Commission second level legislation on risk based contributions to the (single) resolution fund” [Studiul tehnic al JRC în susținerea legislației de al doilea nivel a Comisiei privind contribuțiile întemeiate pe riscuri la fondul de rezoluție (unic), denumit în continuare „studiul tehnic al JRC”] și „Commission Staff Working Document: estimates of the application of the proposed methodology for the calculation of contributions to resolution financing arrangements” (Document de lucru al serviciilor Comisiei: aprecieri ale aplicării metodologiei propuse pentru calcularea contribuțiilor la mecanismele de finanțare a rezoluțiilor), elaborarea unor asemenea norme implica aprecieri și evaluări complexe din partea Comisiei în măsura în care aceasta trebuia să examineze diferitele elemente din perspectiva cărora diversele tipuri de risc erau percepute în sectoarele bancar și financiar.

- 155 În aceste condiții, conform jurisprudenței (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 mai 2016, Polonia/Parlamentul și Consiliul, C-358/14, EU:C:2016:323, punctele 79, 96 și 97 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 21 decembrie 2022, Firearms United Network și alții/Comisia, T-187/21, nepublicată, atacată cu recurs, EU:T:2022:848, punctele 122 și 123 și jurisprudența citată), controlul, exercitat de Tribunal, al respectării principiului proporționalității trebuie să se limiteze la a examina dacă măsurile adoptate de legiuitorul Uniunii și de Comisie sunt vădit inadecvate în raport cu obiectivul urmărit, dacă ele nu depășesc în mod vădit ceea ce este necesar pentru a atinge acest obiectiv sau dacă nu determină inconveniente vădit disproporționate în raport cu obiectivul respectiv.
- 156 În această privință, reclamanta invocă în esență trei argumente.
- 157 În primul rând, trebuie să se examineze argumentul reclamantei potrivit căruia articolul 70 alineatul (1) și articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 806/2014, precum și articolele 6 și 7 și anexa I la Regulamentul delegat 2015/63 încalcă principiul proporționalității pentru motivul că calculul contribuției *ex ante* a fiecărei instituții depinde de situația altor instituții, fără să fie însă respectat obiectivul repartizării echilibrate, în funcție de risc. În special, ca urmare a acestei interdependențe între instituții, sectorul bancar francez ar suporta o sarcină disproporționată.
- 158 În ceea ce privește, mai întâi, caracterul adecvat al metodei de calcul al contribuțiilor *ex ante*, pe de o parte, trebuie amintit că Curtea a admis deja că legiuitorul Uniunii a putut opta, în cadrul puterii sale largi de apreciere, pentru un mod de calcul al contribuțiilor *ex ante* care se întemeiază pe luarea în considerare comparativă, în particular, a situației financiare a fiecărei instituții autorizate în statele membre participante (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 118).
- 159 Pe de altă parte, reclamanta nu a invocat niciun element de natură să repună în discuție motivele care susțin această constatare sau afirmația SRB potrivit căreia o asemenea metodă de calcul urmărește să încurajeze instituțiile să adopte moduri de funcționare mai puțin riscante, încurajându-le în special să își îmbunătățească poziția în raport cu cea a celorlalte instituții.
- 160 În aceste condiții, reclamanta nu poate susține că calculul contribuțiilor *ex ante* pe baza luării în considerare comparative a situației financiare a fiecărei instituții constituie o măsură vădit inadecvată pentru atingerea obiectivului menționat la punctul 159 de mai sus.
- 161 În ceea ce privește caracterul necesar al metodei menționate la punctul 159 de mai sus, reclamanta arată că contribuțiile *ex ante* ar fi putut să fie calculate prin intermediul unei alte metode, care ar fi întemeiată numai pe datele proprii instituției în cauză. Cu toate acestea, presupunând că o asemenea metodă conduce la o contribuție *ex ante* mai puțin ridicată și este astfel mai puțin constrângătoare pentru instituții, nu s-a stabilit că aceasta ar permite atingerea obiectivului enunțat la punctul 159 de mai sus la fel de eficient ca metoda de calcul comparativă pusă în aplicare de legiuitorul Uniunii și de Comisie.
- 162 Având în vedere conținutul argumentelor reclamantei, nu s-a stabilit astfel că metoda de calcul depășește în mod vădit ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat la punctul 159 de mai sus.

- 163 În sfârșit, reclamanta nu a demonstrat că calculul contribuțiilor *ex ante* pe baza luării în considerare comparative a situației financiare a fiecărei instituții ar determina inconveniente vădit disproporționate în raport cu obiectivul urmărit, descris la punctul 159 de mai sus.
- 164 În al doilea rând, reclamanta susține că evaluarea profilului de risc al instituțiilor în vederea calculării contribuțiilor *ex ante* se întemeiază pe criterii care nu sunt corelate cu cele aplicate în cadrul MUS. Ca urmare a acestei lipse de corelare, reclamanta ar fi supusă unei contribuții *ex ante* al cărei quantum ar fi ridicat în mod artificial și disproporționat.
- 165 În ceea ce privește, *primo*, caracterul adecvat al criteriilor de evaluare a profilului de risc al instituțiilor, astfel cum sunt stabilite la articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59 – la care face, de altfel, trimitere articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul nr. 806/2014 – și la articolele 6 și 7, precum și în anexa I la Regulamentul delegat 2015/63, din conținutul acestora, precum și din considerentul (107) al Directivei 2014/59, din considerentul (109) al Regulamentului nr. 806/2014 și din considerentul (5) al Regulamentului delegat 2015/63 reiese că aceste criterii urmăresc să asigure că instituțiile care au un mod de funcționare mai riscant sunt obligate să plătească contribuții *ex ante* mai ridicate decât cele care au adoptat un mod de funcționare mai puțin riscant.
- 166 Or, reclamanta nu a prezentat Tribunalului niciun element concret care să repună în discuție faptul că criteriile respective sunt de natură să permită atingerea unui asemenea obiectiv. În această privință, ea s-a limitat să formuleze o afirmație nesusținută potrivit căreia criteriile utilizate pentru evaluarea riscului în cadrul MUS ar fi mai adecvate pentru a se asigura că instituțiile care prezintă un risc ridicat contribuie cel mai mult la FUR. Or, având în vedere considerațiile prezentate la punctele 104-111 de mai sus, un asemenea argument nu poate fi primit, obiectivele reglementării referitoare la MUR și cele ale reglementării referitoare la MUS fiind diferite.
- 167 În aceste condiții, argumentele reclamantei prin care urmărește să demonstreze că dispozițiile menționate la punctul 165 de mai sus, care prevăd criteriile de ajustare a contribuțiilor *ex ante* cu profilul de risc al instituțiilor, sunt în mod vădit inadecvate în raport cu obiectivul amintit la punctul respectiv trebuie respinse.
- 168 În ceea ce privește, *secundo*, caracterul necesar al luării în considerare a criteriilor care rezultă din dispozițiile menționate la punctul 165 de mai sus, reclamanta susține că o eventuală luare în considerare a criteriilor utilizate în cadrul MUS, în vederea calculării contribuțiilor *ex ante*, ar putea determina mai puține sarcini pentru instituțiile în cauză.
- 169 Cu toate acestea, după cum a arătat Curtea în Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB (C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 113), criteriile prevăzute de dispozițiile menționate la punctul 165 de mai sus urmăresc să repartizeze quantumul nivelului-țintă anual între toate instituțiile în cauză. Astfel, dacă criteriile de substituție a celor care rezultă din aceste dispoziții, precum criteriile utilizate în cadrul MUS, ar determina mai puține sarcini pentru anumite instituții, ele ar genera, în același timp, mai multe sarcini pentru alte instituții. În pofida acestui fapt, reclamanta nu a explicat modul în care aplicarea criteriilor de substituție respective ar crea mai puține sarcini pentru toate instituțiile în cauză.
- 170 În plus, presupunând că asemenea criterii conduc la o contribuție *ex ante* mai puțin ridicată pentru instituții, reclamanta nu precizează modul în care aplicarea acestor criterii ar permite atingerea obiectivului enunțat la punctul 165 de mai sus la fel de eficient ca aplicarea criteriilor

care rezultă din dispozițiile menționate la punctul respectiv, în pofida faptului că, după cum decurge din cuprinsul punctelor 104-111 de mai sus, obiectivele urmărite de MUS și, mai ales, de reglementarea Uniunii privind cerințele în materie de supraveghere sunt diferite de cele vizate de reglementarea proprie rezoluției instituțiilor.

- 171 În aceste condiții, reclamanta nu a demonstrat în ce măsură criteriile puse în aplicare de dispozițiile menționate la punctul 165 de mai sus depășesc în mod vădit ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului enunțat la același punct.
- 172 *Tertio*, reclamanta nu a demonstrat nici că ajustarea contribuțiilor *ex ante* cu profilul de risc al instituțiilor, în raport cu criteriile instituite de dispozițiile menționate la punctul 165 de mai sus, determină inconveniente în mod vădit disproporționate în raport cu obiectivul urmărit descris la punctul menționat mai sus.
- 173 În al treilea rând, reclamanta arată că principiul proporționalității este încălcat, întrucât cuantumul contribuțiilor *ex ante* este determinat aproape exclusiv de contribuția anuală de bază. În opinia sa, principalul parametru al contribuțiilor *ex ante* rămâne mai degrabă dimensiunea bilanțului decât multiplicatorul de ajustare care, în măsura în care variază de la 0,8 la 1,5, ar avea o influență limitată. Un asemenea mecanism ar presupune supraevaluarea contribuțiilor anuale de bază ale instituțiilor de mari dimensiuni, chiar dacă acestea ar prezenta un profil de risc scăzut în cadrul MUS.
- 174 În această privință, din articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014 coroborat cu considerentul (5) al Regulamentului delegat 2015/63 reiese că contribuția anuală de bază este proporțională cu cuantumul pasivelor instituției în cauză, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, raportat la pasivele totale, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante, această contribuție fiind astfel bazată pe dimensiunea instituției.
- 175 În ceea ce privește caracterul adecvat al luării în considerare a dimensiunii instituțiilor pentru calcularea contribuției anuale de bază, trebuie amintit, ținând seama de considerațiile enunțate la punctul 87 de mai sus, că instituțiile care dețin pasive importante – și care prezintă, așadar, dimensiuni mari – sunt cele mai susceptibile să li se aplice un instrument de rezoluție și să beneficieze astfel de finanțări din partea FUR.
- 176 Or, întemeindu-se pe criteriul importanței pasivelor instituțiilor – și, în consecință, pe dimensiunea lor –, legiuitorul Uniunii și Comisia au urmărit să garanteze obiectivele amintite la punctul 42 de mai sus, care constau, pe de o parte, în a procura MUR resurse financiare suficiente în vederea unei aplicări eficiente a instrumentelor de rezoluție și, pe de altă parte, în a încuraja instituțiile să adopte moduri de funcționare mai puțin riscante în special prin reducerea pasivelor lor.
- 177 În acest scop, reclamanta nu a demonstrat că, prin faptul că au întemeiat calculul contribuției anuale de bază pe dimensiunea instituțiilor, legiuitorul Uniunii și Comisia preconizaseră o măsură în mod vădit inadecvată pentru atingerea obiectivelor menționate la punctul 176 de mai sus.

- 178 În ceea ce privește caracterul necesar al criteriului referitor la dimensiune, reclamanta susține în esență că, în cazul în care calculul contribuțiilor *ex ante* s-ar întemeia mai mult pe multiplicatorul de ajustare decât pe dimensiunea instituțiilor, quantumul acestor contribuții ar fi mai puțin ridicat, întrucât ar reflecta profilul de risc scăzut al instituțiilor.
- 179 Or, dacă argumentația reclamantei ar trebui interpretată în sensul că aceasta din urmă solicită aplicarea unui interval al multiplicatorului de ajustare mai extins decât cel prevăzut la articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul delegat 2015/63, și anume un interval care să cuprindă și valori mai mari de 1,5 %, nu se dovedește că calculul contribuțiilor *ex ante* pe baza unui astfel de interval ar determina mai puține sarcini pentru instituții. În fapt, într-o asemenea ipoteză, multiplicatorul de ajustare s-ar putea stabili la o valoare mai mare de 1,5 %, așa încât ar crește quantumul acestor contribuții.
- 180 Nu se poate susține astfel că, întemeind calculul contribuției *ex ante* mai mult pe dimensiunea instituțiilor decât pe multiplicatorul de ajustare, metoda de calcul al contribuțiilor respective prevăzută de legiuitorul Uniunii și clarificată de Comisie depășește în mod vădit ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat la punctul 176 de mai sus.
- 181 Așadar, reclamanta nu a demonstrat că luarea în considerare a dimensiunii instituțiilor în vederea calculării contribuțiilor *ex ante* determină inconveniente vădit disproporționate în raport cu obiectivele urmărite.
- 182 Având în vedere considerațiile care precedă, al doilea motiv trebuie respins ca nefondat.

3. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice

- 183 Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că articolul 69 alineatele (1) și (2) și articolul 70 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 806/2014, articolul 4 alineatul (2), articolele 6 și 7 și anexa I la Regulamentul delegat 2015/63, precum și articolul 4 din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 încalcă principiul securității juridice. Argumentația în susținerea acestui motiv este structurată în jurul a trei aspecte, întemeiate, primul, pe imposibilitatea instituțiilor de a cunoaște în avans quantumul contribuțiilor lor *ex ante*, al doilea, pe neluarea în considerare a anumitor indicatori de risc și, al treilea, pe modalitățile inadecvate de stabilire a „ratei de creștere a depozitelor acoperite” care servesc la stabilirea nivelului-țintă anual. În cadrul prezentului motiv, reclamanta a invocat și un al patrulea aspect, întemeiat pe încălcarea articolului 290 TFUE.
- 184 Cu titlu introductiv, este necesar să se precizeze întinderea prezentei excepții de nelegalitate.
- 185 În această privință, trebuie să se arate că, chiar dacă reclamanta invocă în mod formal o excepție de nelegalitate cu privire la toate dispozițiile menționate la punctul 183 de mai sus, argumentația sa în susținerea acestei excepții se referă doar la conformitatea articolelor 6 și 7, precum și a anexei I la Regulamentul delegat 2015/63 cu principiul securității juridice. În consecință, reclamanta nu invocă nicio argumentație privind în mod specific legalitatea, din perspectiva principiului respectiv, a articolului 69 alineatele (1) și (2) și a articolului 70 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 806/2014, a articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63, precum și a articolului 4 din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81. În aceste condiții, trebuie să se constate că prezenta excepție de nelegalitate privește, în realitate, doar articolele 6 și 7, precum și anexa I la Regulamentul delegat 2015/63.

a) Cu privire la primul aspect, întemeiat pe imposibilitatea de a cunoaște în avans nivelul contribuției ex ante

- 186 Reclamanta susține în esență că articolele 6 și 7, precum și anexa I la Regulamentul delegat 2015/63 încalcă principiul securității juridice, întrucât ea nu poate cunoaște cu suficient timp înainte cuantumul contribuției *ex ante* care îi va fi impusă. Mai întâi, metoda de calcul în totalitate ar fi opacă. În continuare, ajustarea contribuției anuale de bază în funcție de profilul de risc ar depinde de modalitățile prevăzute de aceste dispoziții, care ar fi opace. În sfârșit, repartizarea sa în diferite intervale ar fi făcută în mod unilateral și opac.
- 187 În plus, stabilirea contribuțiilor *ex ante* s-ar întemeia pe utilizarea datelor care nu au fost făcute publice. În sfârșit, cuantumul contribuțiilor *ex ante* ar depinde de evoluția situației celorlalte instituții, ceea ce ar crea interdependențe puternice între quantumurile contribuțiilor individuale ale diferitelor instituții, făcând imposibilă calcularea în avans a unei contribuții *ex ante* exacte.
- 188 SRB, Parlamentul, Consiliul și Comisia contestă această argumentație.
- 189 Principiul securității juridice impune, pe de o parte, ca normele de drept să fie clare și precise și, pe de altă parte, ca aplicarea lor să fie previzibilă pentru justițiabili, mai ales atunci când ele pot produce consecințe defavorabile. Principiul menționat impune printre altele ca o reglementare să permită persoanelor interesate să cunoască cu exactitate întinderea obligațiilor pe care le instituie în sarcina lor și ca ele să aibă posibilitatea să își cunoască în mod neechivoc drepturile și obligațiile și să acționeze în consecință (Hotărârea din 29 aprilie 2021, Banco de Portugal și alții, C-504/19, EU:C:2021:335, punctul 51, și Hotărârea din 16 februarie 2022, Polonia/Parlamentul și Consiliul, C-157/21, EU:C:2022:98, punctul 319).
- 190 Totuși, aceste cerințe nu pot fi înțelese în sensul că se opun ca o instituție a Uniunii, în cadrul unei norme pe care o adoptă, să utilizeze o noțiune juridică abstractă, nici în sensul că impun ca o asemenea normă abstractă să menționeze diferitele ipoteze concrete în care aceasta este susceptibilă să se aplice, întrucât toate aceste ipoteze nu pot fi determinate în avans de instituția respectivă (a se vedea prin analogie Hotărârea din 20 iulie 2017, Marco Tronchetti Provera și alții, C-206/16, EU:C:2017:572, punctele 39 și 40, și Hotărârea din 16 februarie 2022, Polonia/Parlamentul și Consiliul, C-157/21, EU:C:2022:98, punctul 320).
- 191 În consecință, o dispoziție a unui act al Uniunii încalcă principiul securității juridice, ca urmare a lipsei sale de claritate, numai dacă aceasta prezintă o ambiguitate de natură să constituie un obstacol în calea posibilității justițiabililor de a exprima cu suficientă certitudine eventuale îndoieli privind domeniul de aplicare sau sensul dispoziției menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 aprilie 2005, Belgia/Comisia, C-110/03, EU:C:2005:223, punctul 31, și Hotărârea din 22 mai 2007, Mebrom/Comisia, T-216/05, EU:T:2007:148, punctul 108).
- 192 De asemenea, faptul că un act al Uniunii acordă o putere de apreciere autorităților responsabile de punerea sa în aplicare nu contravine în sine cerinței de previzibilitate, cu condiția ca limitele și modalitățile de exercitare ale unei asemenea puteri să fie definite cu o claritate suficientă, având în vedere scopul legitim urmărit, pentru a oferi o protecție adecvată împotriva arbitrariului (a se vedea Hotărârea din 16 februarie 2022, Polonia/Parlamentul și Consiliul, C-157/21, EU:C:2022:98, punctul 321 și jurisprudența citată).

- 193 În conformitate cu jurisprudența citată la punctele 191 și 192 de mai sus, trebuie astfel să se examineze, în speță, dacă reglementarea aplicabilă prezintă o ambiguitate de natură să constituie un obstacol în calea posibilității instituțiilor de a exprima cu suficientă certitudine eventuale îndoieli în ceea ce privește domeniul de aplicare sau sensul articolelor 6 și 7, precum și al anexei I la Regulamentul delegat 2015/63, a căror nelegalitate este invocată de reclamantă.
- 194 În primul rând, în ceea ce privește pretinsul caracter opac al metodei de calcul în totalitate, revine reclamantei sarcina de a identifica lipsa de claritate, imprecizia sau lipsa de previzibilitate din normele de drept pe care le contestă. Or, reclamanta nu le-a identificat, limitându-se să formuleze afirmații generale și nesustținute.
- 195 În orice caz, reiese din jurisprudență că reglementarea aplicabilă nu trebuie în mod necesar să permită instituțiilor să verifice exactitatea calculului contribuției lor *ex ante*, întrucât o asemenea cerință ar implica în mod necesar să se interzică legiuitorului Uniunii și Comisiei să instituie un mod de calcul al acestei contribuții care să integreze date al căror caracter confidențial este protejat de dreptul Uniunii și, prin urmare, să reducă în mod excesiv larga putere de apreciere de care trebuie să dispună în acest scop legiuitorul și Comisia, împiedicându-le printre altele să opteze pentru o metodă susceptibilă să asigure o adaptare dinamică a finanțării FUR la evoluțiile sectorului financiar prin luarea în considerare comparativă, în particular, a situației financiare a fiecărei instituții autorizate pe teritoriul unui stat membru participant la FUR (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 118).
- 196 Astfel, este suficient ca persoanele vizate de o decizie de stabilire a contribuțiilor *ex ante*, fără a li se transmite totodată date acoperite de secretul comercial, să dispună de metoda de calcul utilizată de SRB și de informații suficiente pentru a înțelege, în esență, în ce mod a fost luată în considerare situația lor individuală, în vederea calculării contribuției lor *ex ante*, având în vedere situația tuturor celorlalte instituții în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 122).
- 197 Printre informațiile care trebuie astfel puse la dispoziția instituțiilor figurează în special valorile-limită ale fiecărui interval și cele ale indicatorilor de risc aferenți, pe baza cărora contribuția *ex ante* a instituțiilor a fost adaptată profilului de risc al acestora (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 167).
- 198 În plus, Regulamentul delegat 2015/63 nu se opune nicidecum posibilității SRB de a divulga, într-o formă colectivă și anonimată, informații suficiente pentru a permite unei instituții să înțeleagă modul în care situația sa individuală a fost luată în considerare, la calcularea contribuției sale *ex ante*, având în vedere situația tuturor celorlalte instituții în cauză (Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 139).
- 199 În aceste condiții, prima critică trebuie respinsă.

- 200 În al doilea rând, în ceea ce privește ajustarea contribuției anuale de bază a instituțiilor în funcție de profilul de risc, trebuie arătat că reclamanta se limitează să susțină că articolele 6 și 7 din Regulamentul delegat 2015/63 sunt „opace prin amploarea lor” și, așadar, să arate, ca regulă generală, că noțiunile utilizate în aceste dispoziții prezintă o lipsă de claritate de natură să conducă la o încălcare a principiului securității juridice.
- 201 Totuși, reclamanta nu a prezentat Tribunalului niciun element concret pentru a contesta legalitatea articolelor 6 și 7 din Regulamentul delegat 2015/63 pentru motivul pretensei lipse de claritate a acestora, impreciziei sau lipsei de previzibilitate.
- 202 În aceste condiții, a doua critică nu poate fi admisă.
- 203 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia metoda denumită „de binning”, descrisă la punctul 204 de mai jos, în special repartizarea în diferite intervale, este pusă în aplicare în mod unilateral și opac, trebuie să se arate următoarele.
- 204 În temeiul anexei I, sub titlul „Etapa 2”, la Regulamentul delegat 2015/63, este de competența SRB să calculeze, într-o primă etapă, un număr de intervale pentru a compara instituțiile având în vedere diferenții indicatori și subindicatori de risc. Într-o a doua etapă, este de competența SRB să repartizeze instituțiile în fiecare interval. Într-o a treia etapă, este de competența SRB să atribuie tuturor instituțiilor care figurează într-un anumit interval același scor, denumit „indicator discretizat”, de care trebuie să se țină seama pentru restul calculului multiplicatorului lor de ajutor.
- 205 Pe de altă parte, anexa I la Regulamentul delegat 2015/63 detaliază printre altele diferitele etape ale metodei de binning și enunță formulele matematice care trebuie aplicate de SRB.
- 206 Or, reclamanta nu a prezentat Tribunalului niciun element concret care ar urmări să identifice o lipsă de claritate, de precizie sau de previzibilitate în ceea ce privește aceste diferite etape sau aceste formule.
- 207 În orice caz, având în vedere considerațiile enunțate la punctele 195-197 de mai sus, Comisia nu era obligată să prevadă că instituțiilor li se furnizează date care să le permită să verifice, în mod complet, exactitatea aplicării metodei de binning.
- 208 În plus, Regulamentul delegat 2015/63 nu împiedică în niciun fel SRB să divulge, pentru a îndeplini cerințele menționate la punctele 196 și 197 de mai sus, valorile-limită pentru fiecare interval și indicatorii aferenți, pentru a permite instituției în cauză să se asigure, printre altele, că clasamentul care i-a fost atribuit în cadrul discretizării indicatorilor, astfel cum a fost aceasta definită în anexa I la acest regulament delegat, corespunde efectiv situației sale economice, că această discretizare a fost efectuată în mod conform cu metoda definită de regulamentul delegat menționat pe baza unor date plauzibile și că toți factorii de risc care trebuie luați în considerare în temeiul Regulamentului nr. 806/2014, precum și al regulamentului delegat amintit au fost luați într-adevăr în considerare.
- 209 În al patrulea rând, reclamanta nu poate invoca, în susținerea prezentei excepții de nelegalitate, faptul că instrumentul de calcul pus la dispoziția instituțiilor de către SRB înainte de adoptarea deciziei atacate nu ar fi permis controlul analizelor efectuate de acesta din urmă pentru a

repartiza instituțiile în diferite intervale. Astfel, acest instrument de calcul nu este prevăzut de reglementarea aplicabilă și nici, în mod specific, de Regulamentul delegat 2015/63. În consecință, o asemenea critică privește legalitatea actelor SRB, iar nu legalitatea acestui regulament delegat.

- 210 Presupunând că critica respectivă trebuie înțeleasă în sensul că, prin intermediul ei, reclamanta contestă legalitatea deciziei atacate, este suficient să se arate că aceasta din urmă nu explică modul în care, în pofida faptului că reglementarea aplicabilă nu obligă SRB să pună la dispoziția instituțiilor instrumentul de calcul menționat la punctul 209 de mai sus și comunicarea acestuia din urmă precedă adoptarea deciziei respective, date pretins insuficiente din instrumentul menționat ar afecta validitatea deciziei amintite. În orice caz, din jurisprudența citată la punctele 195 și 196 de mai sus rezultă că SRB nu este obligat să divulge datele acoperite de secretul comercial referitoare la situația economică a fiecăreia dintre celelalte instituții în cauză.
- 211 În al cincilea rând, reclamanta subliniază că publicarea anumitor agregate de date confidențiale în deciziile de stabilire a contribuțiilor *ex ante* pentru un anumit an ar fi insuficientă, întrucât alte elemente neconfidențiale necesare pentru buna înțelegere și anticipare a calculelor nu ar fi încă publicate de SRB.
- 212 Or, printr-o asemenea argumentație, reclamanta nu repune în discuție nici dispozițiile reglementării aplicabile, menționate la punctul 186 de mai sus, a căror nelegalitate o invocă în raport cu principiul securității juridice.
- 213 Astfel, reclamanta se limitează să critice nepublicarea de către SRB a anumitor elemente neconfidențiale necesare pentru calculul contribuțiilor *ex ante*, anterior adoptării deciziilor de stabilire a acestor contribuții. În consecință, critica respectivă nu privește legalitatea reglementării aplicabile, ci modalitățile de aplicare a acesteia de către SRB.
- 214 Presupunând că acea critică trebuie înțeleasă în sensul că, prin intermediul ei, reclamanta contestă legalitatea deciziei atacate, reclamanta nu explică cu o claritate suficientă elementele concrete pe care SRB era obligat să le publice pentru a îndeplini cerințele care reies din jurisprudența citată la punctele 195 și 196 de mai sus, dar pe care nu le-a publicat. În această privință, decurge de altfel din aceeași jurisprudență că ar fi excesiv să se solicite SRB să comunice fiecare dintre indicatorii numerici pe care se întemeiază calculul contribuției *ex ante* a fiecărei instituții în cauză (a se vedea Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 123 și jurisprudența citată).
- 215 În al șaselea rând, în ceea ce privește faptul că calculul contribuțiilor *ex ante* ale unei instituții ar depinde de date confidențiale referitoare la situația celorlalte instituții, ceea ce ar crește imprevizibilitatea metodei de calcul, trebuie arătat că argumentația reclamantei în această privință nu este nicidecum dezvoltată.
- 216 În orice caz, această argumentație contravine concluziilor care decurg din Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB (C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601), care privesc, desigur, respectarea obligației de motivare, dar sunt valabile în egală măsură în ceea ce privește respectarea principiului securității juridice.
- 217 În Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB (C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601), Curtea a admis că principiul însuși al metodei de calcul al contribuțiilor *ex ante*, astfel cum reieșea din Directiva 2014/59 și din Regulamentul nr. 806/2014,

putea implica utilizarea de către SRB a unor date ale altor instituții acoperite de secretul comercial (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 114).

- 218 În aceste condiții, pe de o parte, reclamanta nu se poate întemeia pe simpla împrejurare potrivit căreia ea nu poate, din cauza faptului că datele celorlalte instituții nu sunt aduse la cunoștința sa, să calculeze în avans contribuția *ex ante* pe care o datorează.
- 219 Pe de altă parte, după cum s-a arătat la punctul 198 de mai sus, Regulamentul delegat 2015/63 nu se opune nicidecum posibilității ca SRB să divulge, sub o formă colectivă și anonimată, informații suficiente pentru a permite unei instituții să înțeleagă modul în care situația sa individuală a fost luată în considerare la calcularea contribuției sale *ex ante*, având în vedere situația tuturor celorlalte instituții în cauză.
- 220 În consecință, primul aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins.

b) Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe lipsa de previzibilitate în ceea ce privește aplicarea anumitor indicatori de risc

- 221 Reclamanta susține că anumiți indicatori de risc nu au fost aplicați pentru a calcula contribuțiile *ex ante* pentru perioada de contribuție 2021, și anume „indicatorul de finanțare stabilă netă”, CMPE, precum și „complexitatea” și „posibilitatea de rezoluție”. Neluarea în considerare a acestor indicatori de risc, precum și lipsa de previzibilitate în ceea ce privește punerea lor în aplicare ar fi contrare principiului securității juridice, în măsura în care reclamanta nu ar putea anticipa punerea în aplicare a acestora.
- 222 În plus, faptul că Regulamentul delegat 2015/63 ar lăsa, în dispozițiile sale tranzitorii, posibilitatea SRB de a nu reține anumiți indicatori de risc, permițându-i totodată să ajusteze totuși contribuția anuală de bază în funcție de profilul de risc, ar fi o sursă de insecuritate juridică.
- 223 SRB și Comisia contestă această argumentație.
- 224 În conformitate cu jurisprudența citată la punctele 189-192 de mai sus, trebuie să se examineze, în speță, dacă reglementarea aplicabilă prezintă o ambiguitate de natură să constituie un obstacol în calea posibilității instituțiilor de a exprima cu suficientă certitudine eventuale îndoieli în ceea ce privește aplicarea anumitor indicatori de risc, precum „indicatorul de finanțare stabilă netă”, CMPE, precum și „complexitatea” și „posibilitatea de rezoluție”.
- 225 Condițiile în care SRB se poate abține, cu titlu tranzitoriu, să aplice asemenea indicatori de risc sunt prevăzute la articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63 potrivit căruia, „[î]n cazul în care informațiile necesare pentru un indicator specific, astfel cum se menționează în anexa II [la acest regulament delegat], nu sunt incluse în cerința de raportare în scopuri de supraveghere aplicabilă menționată la articolul 14 [din regulamentul delegat menționat] pentru anul de referință, respectivul indicator de risc nu se aplică până în momentul în care această cerință de raportare în scopuri de supraveghere nu devine aplicabilă”.
- 226 Articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63 prevede astfel două condiții în care SRB nu aplică, cu titlu tranzitoriu, un indicator de risc, și anume, în primul rând, cea în care informațiile necesare pentru un asemenea indicator nu sunt incluse în cerința de raportare în scopuri de supraveghere aplicabilă menționată la articolul 14 din acest regulament delegat și, în

al doilea rând, cea în care indicatorul respectiv este menționat în anexa II la regulamentul delegat respectiv, care este intitulată „Date care trebuie transmise autorităților de rezoluție” și care conține cincisprezece categorii de date. Or, reclamanta nu a susținut, și cu atât mai puțin nu a demonstrat, că aceste condiții prezentau o ambiguitate de natură să constituie un obstacol în calea posibilității instituțiilor de a exprima cu suficientă certitudine eventuale îndoieli în ceea ce privește aplicarea anumitor indicatori de risc.

227 În aceste condiții, argumentele reclamantei prin care urmărește să demonstreze că Regulamentul nr. 806/2014 sau Regulamentul delegat 2015/63 ar fi nelegale ca urmare a unei pretinse încălcări a principiului securității juridice din cauza lipsei de previzibilitate în ceea ce privește punerea în aplicare a indicatorilor de risc trebuie respinse.

228 Prin urmare, al doilea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins.

c) Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe modalitățile de stabilire a „ratei de creștere a depozitelor acoperite”

229 Reclamanta consideră că obiectivul de a atinge un nivel-țintă final – egal cu 1 % din cuantumul depozitelor acoperite de uniunea bancară – presupune ca, în fiecare an, SRB să evalueze o „rată de creștere a acestor depozite acoperite”, care ar fi determinată în mod opac și a cărei evoluție ar fi dificil de prevăzut de instituții.

230 SRB contestă această argumentație.

231 Trebuie arătat că reclamanta nu a prezentat Tribunalului niciun element concret care ar urmări să demonstreze că dispozițiile menționate la punctul 183 de mai sus prezintă o ambiguitate de natură să constituie un obstacol în calea posibilității instituțiilor de a exprima cu suficientă certitudine eventuale îndoieli în ceea ce privește stabilirea nivelului-țintă final sau a nivelului-țintă anual.

232 În plus, printr-o parte din argumentația sa, reclamanta contestă, în realitate, nemotivarea deciziei atacate în ceea ce privește stabilirea nivelului-țintă anual. Această critică nu privește legalitatea dispozițiilor menționate la punctul 183 de mai sus și va fi examinată la punctele 271-308 de mai jos.

233 Prin urmare, al treilea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins în măsura în care reclamanta contestă legalitatea acestor dispoziții.

d) Cu privire la al patrulea aspect, întemeiat pe încălcarea articolului 290 TFUE prin criteriile de calcul definite de Regulamentul delegat 2015/63

234 În cadrul celui de al treilea motiv, reclamanta a considerat de asemenea că faptul că criteriile esențiale de calcul au fost definite de Regulamentul delegat 2015/63, și nu de Regulamentul nr. 806/2014, presupunea o încălcare a articolului 290 TFUE. În ședință, reclamanta a precizat că, prin acest argument, ea susține că Directiva 2014/59 a stabilit numai marile categorii de risc, pe care le-a regrupat în patru piloni de risc, dar nu s-a pronunțat cu privire la criteriile însele, care au fost definite de Comisie în Regulamentul delegat 2015/63.

- 235 Parlamentul contestă temeinicia acestui aspect al celui de al treilea motiv și ridică problema admisibilității sale, întrucât nu a fost invocată într-un mod suficient de clar și de precis în cererea introductivă.
- 236 În această privință, din jurisprudență rezultă că, pentru ca o acțiune să fie admisibilă, este necesar ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care aceasta se întemeiază să rezulte, cel puțin în mod sumar, dar coerent și comprehensibil, din textul cererii introductive înseși, în vederea garantării securității juridice și a bunei administrări a justiției. Astfel, orice motiv care nu este prezentat suficient în cererea de sesizare a instanței trebuie să fie considerat inadmisibil. Cerințe similare se impun atunci când o critică este invocată în susținerea unui motiv. Această cauză de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică trebuie să fie invocată din oficiu de instanța Uniunii (a se vedea Hotărârea din 30 iunie 2021, Italia/Comisia, T-265/19, nepublicată, EU:T:2021:392, punctul 33 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 7 iulie 2021, Bateni/Consiliul, T-455/17, EU:T:2021:411, punctul 135 și jurisprudența citată).
- 237 În speță, cererea introductivă s-a limitat, la punctul 125 din aceasta, să indice că „funcția eminentă structurantă și determinantă a criteriilor de calcul definite de Regulamentul delegat [2015/63] făc[ea] să se considere că aceste criterii [erau], prin definiție, esențiale în [Regulamentul nr. 806/2014], ceea ce determin[a] o încălcare a articolului 290 din TFUE” și, la punctul 139 din aceasta, să enunțe că „faptul că au fost adoptate criterii esențiale de calcul în cadrul [r]egulamentului delegat, iar nu al [Regulamentului nr. 806/2014] contrav[enea] articolului 290 [alineatul (1)] TFUE”.
- 238 Aceste afirmații nu au fost însoțite de niciun argument în cererea introductivă. Astfel, printre altele, reclamanta nu a identificat dispozițiile Regulamentului delegat 2015/63 care, în opinia sa, conțineau elemente esențiale în sensul articolului 290 alineatul (1) al doilea paragraf a doua teză TFUE, care ar fi trebuit să figureze în Directiva 2014/59. De asemenea, reclamanta nici nu a precizat ce elemente concrete ale dispozițiilor menționate ar avea un caracter „esențial”, nici nu a furnizat argumente în acest scop.
- 239 În sfârșit, lipsa de claritate a prezentului aspect este agravată de faptul că acesta a fost invocat în cadrul unui motiv întemeiat pe încălcarea unei norme de drept diferite, și anume principiul securității juridice.
- 240 În consecință, trebuie să se constate că elementele esențiale de fapt și de drept pe care se bazează critica întemeiată pe încălcarea articolului 290 TFUE nu reies, cel puțin în mod sumar, din textul cererii introductive înseși. O asemenea critică nu îndeplinește astfel cerințele enunțate la punctul 236 de mai sus.
- 241 În aceste condiții, argumentația reclamantei din ședință nu poate fi considerată o dezvoltare a criticii enunțate la punctele 125 și 139 din cererea introductivă, întrucât o astfel de critică nu a fost invocată în mod valabil.
- 242 Prin urmare, al patrulea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins ca inadmisibil.

4. Cu privire la al patrulea și la al cincilea motiv, întemeiate pe încălcarea principiului bunei administrări și pe încălcarea principiului protecției jurisdicționale efective, în măsura în care implică o excepție de nelegalitate

- 243 Reclamanta consideră că atât articolul 4 alineatul (2), articolele 6 și 7 și anexa I la Regulamentul delegat 2015/63, cât și decizia atacată, care se întemeiază pe aceste dispoziții, încalcă principiul bunei administrări, care cuprinde obligația de motivare, precum și principiul protecției jurisdicționale efective. Potrivit reclamantei, instituțiile nu au acces la toate datele care sunt esențiale pentru a le permite să înțeleagă și să verifice decizia atacată. În special, modalitățile detaliate ale calculului „ratei de ajustare a depozitelor acoperite” nu ar fi cunoscute de instituții, ceea ce le-ar împiedica să se asigure de validitatea calculelor efectuate în acest scop.
- 244 SRB contestă această argumentație.
- 245 În primul rând, trebuie amintit că principiul bunei administrări impune, în cazurile în care, precum în speță, instituțiile sau organele Uniunii dispun de o putere de apreciere, respectarea garanțiilor conferite de ordinea juridică a Uniunii în procedurile administrative, printre care se numără în special obligația instituției sau a organului competent de a examina cu atenție și cu imparțialitate toate elementele pertinente ale cauzei (Hotărârea din 21 noiembrie 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, punctul 14, Hotărârea din 30 septembrie 2003, Atlantic Container Line și alții/Comisia, T-191/98, T-212/98-T-214/98, EU:T:2003:245, punctul 404, și Hotărârea din 9 aprilie 2019, Qualcomm și Qualcomm Europe/Comisia, T-371/17, nepublicată, EU:T:2019:232, punctul 200).
- 246 În al doilea rând, potrivit unei jurisprudențe constante, caracterul efectiv al controlului jurisdicțional garantat de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) impune ca persoana interesată să poată lua cunoștință de motivele deciziei luate în privința sa fie chiar din cuprinsul deciziei, fie dintr-o comunicare a acestor motive făcută la cererea sa, fără a se aduce atingere posibilității instanței competente de a dispune ca autoritatea în cauză să comunice motivele menționate pentru a-i permite să își apere drepturile în cele mai bune condiții posibile și să decidă în deplină cunoștință de cauză dacă este util să sesizeze instanța competentă, precum și pentru a-i permite pe deplin acesteia din urmă să exercite controlul legalității deciziei în cauză (a se vedea Hotărârea din 26 aprilie 2018, Donnellan, C-34/17, EU:C:2018:282, punctul 55, și Hotărârea din 24 noiembrie 2020, Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 și C-226/19, EU:C:2020:951, punctul 43).
- 247 În plus, având în vedere principiul contradictorialității, care reprezintă o componentă a dreptului la apărare menționat la articolul 47 din cartă, părțile la un proces trebuie să aibă dreptul de a lua cunoștință de toate înscrisurile sau observațiile prezentate instanței pentru a influența decizia acesteia și de a le discuta. Astfel, dreptul fundamental la o cale de atac jurisdicțională efectivă nu permite să se întemeieze o decizie jurisdicțională pe fapte și pe documente de care părțile însele sau una dintre acestea nu au putut lua cunoștință și cu privire la care nu au fost, așadar, în măsură să își precizeze poziția (a se vedea Hotărârea din 4 iunie 2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, punctele 55 și 56, și Hotărârea din 23 octombrie 2014, Unitrading, C-437/13, EU:C:2014:2318, punctul 21).
- 248 Cu toate acestea, în anumite cazuri excepționale, o autoritate a Uniunii se poate opune comunicării către persoana interesată a unor motive precise și complete care constituie temeiul unei decizii adoptate împotriva acesteia, invocând motive legate de protecția datelor confidențiale. Într-un asemenea caz, este necesar să se pună în aplicare tehnici și norme de drept

care să permită concilierea, pe de o parte, a considerațiilor legitime referitoare la protecția datelor confidențiale de care s-a ținut seama în vederea adoptării unei asemenea decizii și, pe de altă parte, a necesității de a garanta justițiabilului în suficientă măsură respectarea drepturilor sale procedurale precum dreptul de a fi ascultat și principiul contradictorialității (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctele 115-120; a se vedea de asemenea, în acest sens și prin analogie, Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 125).

- 249 Având în vedere natura specifică a contribuțiilor *ex ante*, o astfel de conciliere trebuie efectuată și în cazul calculării acestor contribuții. Într-adevăr, după cum reiese din considerentele (105)-(107) ale Directivei 2014/59 și din considerentul (41) al Regulamentului nr. 806/2014, contribuțiile respective urmăresc să garanteze, într-o logică de ordin asiguratoriu, că sectorul financiar procură resurse financiare suficiente MUR pentru ca acesta să își poată îndeplini funcțiile, încurajând în același timp adoptarea de către instituțiile în cauză a unor moduri de funcționare mai puțin riscante. Astfel, calculul acestor contribuții nu se întemeiază pe aplicarea unei rate la o bază de impozitare, ci, în temeiul articolelor 102 și 103 din Directiva 2014/59, precum și al articolelor 69 și 70 din Regulamentul nr. 806/2014, pe definirea unui nivel-țintă final care trebuie atins de sumele aceluiași contribuții percepute înainte de sfârșitul perioadei inițiale de opt ani începând de la 1 ianuarie 2016 (denumită în continuare „perioada inițială” și „nivelul-țintă final”), apoi a unui nivel-țintă anual care trebuie repartizat între instituțiile autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 113).
- 250 Din moment ce nivelul-țintă final este definit ca trebuind să se ridice la cel puțin 1 % din quantumul depozitelor garantate ale tuturor acestor instituții, iar contribuția anuală de bază a fiecărei instituții se determină proporțional cu valoarea pasivelor sale (cu excepția fondurilor proprii) minus depozitele acoperite și valoarea pasivelor agregate (cu excepția fondurilor proprii) minus depozitele acoperite, ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante, rezultă că principiul însuși al metodei de calcul al contribuțiilor *ex ante*, astfel cum reiese din Directiva 2014/59 și din Regulamentul nr. 806/2014, implică utilizarea de către SRB a unor date acoperite de secretul comercial (Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 114).
- 251 Or, instituțiile, oficiile și agențiile Uniunii sunt, în principiu, obligate, în temeiul principiului protecției secretului comercial, care constituie un principiu general al dreptului Uniunii și care este concretizat printre altele la articolul 339 TFUE, să nu dezvăluie concurenților unui operator privat informații confidențiale furnizate de acesta (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctele 109 și 114 și jurisprudența citată).
- 252 În aceste condiții, era de competența Comisiei și a Consiliului Uniunii Europene, cu ocazia instituirii sistemului de calcul al contribuțiilor *ex ante* prin Regulamentul delegat 2015/63 și Regulamentul de punere în aplicare 2015/81, să concilieze respectarea secretului comercial cu principiul protecției jurisdicționale efective, astfel încât datele acoperite de acest secret să nu poată fi comunicate persoanelor interesate și să nu poată, printre altele, să fie incluse în motivarea deciziilor de stabilire a quantumului contribuțiilor *ex ante*.

- 253 Această caracteristică a sistemului de calcul al contribuțiilor *ex ante* nu împiedică totuși exercitarea unui control jurisdicțional efectiv de către instanța Uniunii.
- 254 Astfel, pe de o parte, niciun element din dispozițiile a căror nelegalitate este invocată de reclamantă nu se opune ca, în conformitate cu articolul 88 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 806/2014, SRB să divulge, în cadrul adoptării deciziei sale de stabilire a contribuțiilor *ex ante*, informații confidențiale obținute în cadrul activității sale într-o formă sintetizată sau colectivă, astfel încât instituțiile în cauză să nu poată fi identificate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 136).
- 255 Pe de altă parte, atunci când motivarea unei asemenea decizii trebuie să fie limitată pentru a asigura protecția datelor confidențiale, autorul acestei decizii are obligația, în cazul unei căi de atac la instanțele Uniunii care pune în cauză datele menționate, să se justifice în fața acestora în cadrul cercetării judecătorești (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 iulie 2008, Chronopost și La Poste/UFEX și alții, C-341/06 P și C-342/06 P, EU:C:2008:375, punctul 110, și Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 145).
- 256 Dacă este cazul, pentru a exercita un control jurisdicțional efectiv, conform cerințelor articolului 47 din cartă, instanțele Uniunii pot astfel solicita SRB să prezinte date susceptibile să justifice calculele a căror exactitate este contestată în fața lor, asigurând, dacă este necesar, confidențialitatea acestor date (a se vedea Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 146).
- 257 În plus, procedând la o examinare a tuturor elementelor de drept și de fapt furnizate de SRB, instanța Uniunii trebuie să verifice temeinicia motivelor invocate de aceasta pentru a se opune comunicării datelor utilizate în vederea calculării contribuției *ex ante* (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 126).
- 258 Dacă se dovedește că motivele invocate de SRB se opun efectiv comunicării informațiilor sau a elementelor de probă prezentate instanței Uniunii, este necesar să se pună în balanță în mod corespunzător cerințele legate de dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, în special respectarea principiului contradictorialității, și cele care decurg din protecția secretului comercial (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 128).
- 259 Rezultă din considerațiile care precedă că calculul contribuțiilor *ex ante* pe baza datelor acoperite de secretul comercial, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), cu articolele 6 și 7, precum și cu anexa I la Regulamentul delegat 2015/63, fără ca datele respective să fie puse la dispoziția persoanelor interesate, nu implică în sine că aceste dispoziții sunt incompatibile cu principiul bunei administrări și cu principiul protecției jurisdicționale efective.
- 260 Această concluzie nu este repusă în discuție de argumentele reclamantei.
- 261 În această privință, *primo*, reclamanta nu se poate întemeia pe Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Portigon/SRB (T-365/16, EU:T:2019:824), și pe Hotărârea din 23 septembrie 2020, Landesbank Baden-Württemberg/SRB (T-411/17, EU:T:2020:435). Pe de o parte, această din urmă hotărâre a fost anulată de Curte în Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și

- SRB (C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601), considerațiile referitoare la principiul protecției jurisdicționale efective pe care se întemeiază reclamanta fiind cenzurate. Pe de altă parte, Hotărârea din 28 noiembrie 2019, Portigon/SRB (T-365/16, EU:T:2019:824), contrar celor susținute de reclamantă, nu conține nicio analiză privind în mod specific principiul protecției jurisdicționale efective.
- 262 *Secundo*, reclamanta nu poate contesta legalitatea Regulamentului delegat 2015/63 pentru motivul că nici Regulamentul nr. 806/2014, nici Directiva 2014/59 nu impun o metodă de calcul al contribuțiilor *ex ante* potrivit căreia ar fi mai întâi definit un nivel-țintă, apoi ar fi efectuată o distribuție referitoare la aceleași contribuții între instituții.
- 263 În această privință, este suficient să se amintească faptul că, după cum s-a arătat la punctele 254-258 de mai sus, Curtea a admis posibilitatea ca legiuitorul Uniunii să utilizeze o metodă de calcul întemeiată pe definirea unui nivel-țintă, apoi a unui nivel-țintă anual care trebuie repartizat între toate instituțiile, fără să fie încălcate însă obligația de motivare sau principiul protecției jurisdicționale efective (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctele 136, 145 și 146).
- 264 În aceste condiții, Regulamentul delegat 2015/63 putea să pună de asemenea în aplicare o astfel de metodă.
- 265 *Tertio*, reclamanta consideră că instituțiile nu au acces la toate datele care sunt esențiale pentru a le permite să înțeleagă și să verifice decizia atacată.
- 266 În această privință, pe de o parte, este suficient să se amintească faptul că dispozițiile evocate la punctul 243 de mai sus nu împiedică în niciun fel SRB să divulge, pentru a îndeplini cerințele menționate la punctele 245-258 de mai sus, informațiile necesare pentru a permite instituțiilor în cauză să se asigure, printre altele, că au acces la toate datele care sunt esențiale pentru a înțelege și a verifica decizia atacată.
- 267 Pe de altă parte, în măsura în care critica menționată vizează legalitatea deciziei atacate, reclamanta nu a prezentat Tribunalului nicio argumentație în susținerea acesteia.
- 268 Prin urmare, o asemenea critică nu poate fi admisă.
- 269 *Quarto*, în ceea ce privește argumentația reclamantei referitoare la lipsa, din decizia atacată, a unor date legate de stabilirea „ratei de ajustare a depozitelor acoperite” care să servească la determinarea nivelului-țintă anual, o asemenea argumentație nu repune în discuție dispozițiile menționate la punctul 243 de mai sus, a căror nelegalitate este invocată de reclamantă în raport cu principiul bunei administrări și cu principiul protecției jurisdicționale efective, ci legalitatea deciziei atacate. Aceasta va fi astfel examinată la punctele 309-314 de mai jos.
- 270 Prin urmare, al patrulea și al cincilea motiv trebuie respinse în măsura în care sunt invocate în susținerea excepției de nelegalitate a articolului 4 alineatul (2), a articolelor 6 și 7, precum și a anexei I la Regulamentul delegat 2015/63.

C. Cu privire la motivele referitoare la legalitatea deciziei atacate

1. Cu privire la motivarea stabilirii nivelului-țintă anual

- 271 După cum s-a indicat la punctul 232 de mai sus, prin intermediul celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv, reclamanta contestă printre altele, în realitate, nemotivarea deciziei atacate în ceea ce privește stabilirea nivelului-țintă anual.
- 272 În această privință, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 69 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014, până la sfârșitul unei perioade inițiale, mijloacele financiare disponibile în FUR trebuie să ajungă la nivelul-țintă final, care corespunde cu cel puțin 1 % din quantumul depozitelor garantate ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante.
- 273 Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014, pe parcursul perioadei inițiale, contribuțiile *ex ante* trebuie să se repartizeze cât mai uniform posibil în timp, până la atingerea nivelului-țintă final menționat la punctul 272 de mai sus, dar ținându-se seama în mod corespunzător de etapa ciclului de activitate și de impactul pe care contribuțiile prociclice îl pot avea asupra poziției financiare a instituțiilor.
- 274 Articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014 prevede că, în fiecare an, contribuțiile datorate de toate instituțiile autorizate de pe teritoriul tuturor statelor membre participante nu depășesc 12,5 % din nivelul-țintă final.
- 275 În ceea ce privește modul de calcul al contribuțiilor *ex ante*, articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63 prevede că SRB stabilește quantumul acestora pe baza nivelului-țintă anual, având în vedere nivelul-țintă final, precum și pe baza quantumului mediu, calculat trimestrial, al depozitelor acoperite în anul anterior ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante.
- 276 De asemenea, potrivit articolului 4 din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81, SRB calculează contribuția *ex ante* pentru fiecare instituție pe baza nivelului-țintă anual, care trebuie să se stabilească prin raportare la nivelul-țintă final și în conformitate cu metodologia prevăzută în Regulamentul delegat 2015/63.
- 277 În speță, astfel cum reiese din considerentul (48) al deciziei atacate, SRB a stabilit, pentru perioada de contribuție 2021, quantumul nivelului-țintă anual la 11 287 677 212,56 euro.
- 278 În considerentele (36) și (37) ale deciziei atacate, SRB a explicat în esență că nivelul-țintă anual trebuia stabilit pe baza unei analize privind evoluția depozitelor acoperite în cursul anilor precedenți, orice evoluție relevantă a situației economice, precum și a unei analize privind indicatorii referitori la etapa ciclului de activitate și efectele pe care contribuțiile prociclice le-ar avea asupra situației financiare a instituțiilor. Ulterior, SRB a considerat adecvat să stabilească un coeficient care era întemeiat pe această analiză și pe mijloacele financiare disponibile în FUR (denumit în continuare „coeficientul”). SRB a aplicat acest coeficient unei optimi din quantumul mediu al depozitelor acoperite în anul 2020, pentru a obține nivelul-țintă anual.
- 279 SRB a prezentat demersul urmat pentru a stabili coeficientul în considerentele (38)-(47) ale deciziei atacate.

- 280 În considerentul (38) al deciziei atacate, SRB a constatat o tendință constantă de creștere a depozitelor acoperite pentru toate instituțiile din statele membre participante. În special, valoarea medie a acestor depozite, calculată trimestrial, se ridică, pentru anul 2020, la 6 689 de miliarde de euro.
- 281 În considerentele (40) și (41) ale deciziei atacate, SRB a prezentat evoluția pronosticată a depozitelor acoperite pentru cei trei ani rămași din perioada inițială, și anume 2021-2023. Acesta a apreciat că ratele anuale de creștere a depozitelor acoperite până la sfârșitul perioadei inițiale se vor situa între 4 % și 7 %.
- 282 În considerentele (42)-(45) ale deciziei atacate, SRB a prezentat o evaluare a etapei ciclului de activitate și a potențialului efect prociclic pe care contribuțiile *ex ante* l-ar putea avea asupra situației financiare a instituțiilor. În acest scop, el a arătat că a ținut seama de mai mulți indicatori, precum previziunea de creștere a produsului intern brut a Comisiei și proiecțiile Băncii Centrale Europene (BCE) în această privință sau fluxul de credite din sectorul privat ca procent din produsul intern brut.
- 283 În considerentul (46) al deciziei atacate, SRB a concluzionat că, dacă ar fi rezonabil să se aștepte la continuarea creșterii depozitelor acoperite în cadrul uniunii bancare, ritmul acestei creșteri ar fi inferior celui din anul 2020. În această privință, SRB a indicat, în considerentul (47) al deciziei atacate, că a adoptat o „abordare prudentă” în ceea ce privea ratele de creștere a depozitelor acoperite pentru anii următori până în anul 2023.
- 284 Având în vedere aceste considerații, SRB a stabilit, în considerentul (48) al deciziei atacate, valoarea coeficientului la 1,35 %. Acesta a calculat ulterior quantumul nivelului-țintă anual, prin înmulțirea quantumului mediu al depozitelor acoperite în anul 2020 cu acest coeficient și prin împărțirea rezultatului acestui calcul la opt, în conformitate cu următoarea formulă matematică, care figurează în considerentul (48) al deciziei menționate:
- $$\text{„}\text{Țintă}_0 \text{ [quantumul nivelului-țintă anual]} = \text{Totalul depozitelor acoperite}_{2020} * 0,0135 * \frac{1}{8} = \text{EUR } 11\ 287\ 677\ 212,56\text{”}.$$
- 285 În ședință, SRB a arătat însă că a stabilit nivelul-țintă anual pentru perioada de contribuție 2021 după cum urmează.
- 286 În primul rând, pe baza unei analize prospective, SRB a stabilit quantumul depozitelor acoperite ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante, preconizat pentru sfârșitul perioadei inițiale, la aproximativ 7,5 miliarde de euro. Pentru a ajunge la această sumă, SRB a ținut seama de quantumul mediu al depozitelor acoperite în anul 2020, și anume 6,689 miliarde de euro, de o rată de creștere anuală a depozitelor acoperite de 4 %, precum și de numărul de perioade de contribuție rămase până la sfârșitul perioadei inițiale, și anume trei.
- 287 În al doilea rând, în conformitate cu articolul 69 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014, SRB a calculat 1 % din aceste 7,5 miliarde de euro pentru a obține quantumul estimat al nivelului-țintă final la care trebuia să ajungă până la sfârșitul perioadei inițiale, și anume aproximativ 75 miliarde de euro.

- 288 În al treilea rând, SRB a dedus din acesta din urmă quantumul resurselor financiare disponibile deja în FUR în anul 2021, cu alte cuvinte aproximativ 42 miliarde de euro, pentru a obține suma care rămânea de perceput în perioadele de contribuție rămase înainte de sfârșitul perioadei inițiale, și anume din 2021 până în 2023. Această sumă se ridică la aproximativ 33 miliarde de euro.
- 289 În al patrulea rând, SRB a împărțit această din urmă sumă la trei pentru a o repartiza uniform între cele trei perioade de contribuție rămase. Nivelul-țintă anual pentru perioada de contribuție 2021 a fost astfel stabilit la suma menționată la punctul 277 de mai sus, și anume aproximativ 11,287 miliarde de euro.
- 290 SRB a afirmat de asemenea, în ședință, că făcuse publice informații pe care se întemeiase metoda descrisă la punctele 286-289 de mai sus și care ar fi permis reclamantei să înțeleagă metoda prin care fusese stabilit nivelul-țintă anual. În special, acesta a precizat că publicase pe site-ul său internet, în luna mai 2021, cu alte cuvinte după adoptarea deciziei atacate, dar înainte de introducerea prezentei acțiuni, o fișă descriptivă denumită „Fact Sheet 2021” (denumită în continuare „fișă descriptivă”), care preciza quantumul estimat al nivelului-țintă final. De asemenea, SRB a afirmat că quantumul mijloacelor financiare disponibile în FUR era de asemenea disponibil pe site-ul său internet, precum și prin intermediul altor surse publice, cu mult înainte de adoptarea deciziei atacate.
- 291 Pentru a examina dacă SRB și-a respectat obligația de motivare în ceea ce privește stabilirea nivelului-țintă anual, trebuie amintit mai întâi că nemotivarea sau motivarea insuficientă constituie un motiv de ordine publică ce poate și chiar trebuie să fie invocat din oficiu de instanța Uniunii (a se vedea Hotărârea din 2 decembrie 2009, Comisia/Irlanda și alții, C-89/08 P, EU:C:2009:742, punctul 34 și jurisprudența citată). În consecință, Tribunalul poate și chiar trebuie să ia în considerare și alte vicii de motivare decât cele invocate de reclamantă, în special atunci când acestea apar în cursul procedurii.
- 292 În acest scop, părțile au fost ascultate, în cursul fazei orale a procedurii, cu privire la toate eventualele vicii de motivare de care ar fi afectată decizia atacată în ceea ce privește stabilirea nivelului-țintă anual. În special, întrebare în mod expres în această privință, SRB a confirmat metoda pe care a urmat-o efectiv pentru a stabili nivelul-țintă anual pentru perioada de contribuție 2021, astfel cum este prezentată la punctele 286-289 de mai sus.
- 293 În ceea ce privește, în continuare, conținutul obligației de motivare, reiese din jurisprudență că motivarea unei decizii a unei instituții, a unui organ, a unui oficiu sau a unei agenții a Uniunii are o importanță cu totul deosebită, întrucât permite persoanei interesate să decidă în deplină cunoștință de cauză dacă intenționează să introducă o cale de atac împotriva acestei decizii, precum și instanței competente să își exercite controlul și, prin urmare, constituie una dintre condițiile efectivității controlului jurisdicțional garantat de articolul 47 din cartă (a se vedea Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 103 și jurisprudența citată).
- 294 O astfel de motivare trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și contextului în care actul a fost adoptat. În această privință, nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care caracterul suficient al unei motivări trebuie apreciat nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă și în special în funcție de interesul de a primi explicații pe care îl pot avea persoanele vizate de act. În consecință, un act

- cauzator de prejudicii este suficient motivat atunci când intervine într-un context cunoscut de persoana interesată, care îi permite acesteia să înțeleagă semnificația măsurii luate în privința sa (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 104 și jurisprudența citată).
- 295 Pe de altă parte, această motivare trebuie să fie, printre altele, lipsită de contradicții pentru a da posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de motivele reale ale acestei decizii, pentru a-și apăra drepturile în fața instanței competente, iar acesteia din urmă să își exercite controlul (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 iulie 2008, Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punctul 169 și jurisprudența citată, Hotărârea din 22 septembrie 2005, Suproco/Comisia, T-101/03, EU:T:2005:336, punctele 20 și 45-47, și Hotărârea din 16 decembrie 2015, Grecia/Comisia, T-241/13, EU:T:2015:982, punctul 56).
- 296 De asemenea, atunci când autorul deciziei atacate furnizează anumite explicații privind motivele acesteia în cursul procedurii în fața instanței Uniunii, explicațiile respective trebuie să fie coerente cu considerațiile expuse în această decizie (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 septembrie 2005, Suproco/Comisia, T-101/03, EU:T:2005:336, punctele 45-47, și Hotărârea din 13 decembrie 2016, Printeos și alții/Comisia, T-95/15, EU:T:2016:722, punctele 54 și 55).
- 297 Astfel, în cazul în care considerațiile prezentate în decizia atacată nu sunt coerente cu asemenea explicații furnizate în cadrul procedurii jurisdicționale, motivarea deciziei în discuție nu îndeplinește funcțiile amintite la punctele 293 și 294 de mai sus. În special, o astfel de incoerență împiedică, pe de o parte, persoanele interesate să ia cunoștință de motivele reale ale deciziei atacate, înainte de introducerea căii de atac, și să își pregătească apărarea împotriva acestora și, pe de altă parte, împiedică instanța Uniunii să identifice motivele care au servit drept veritabil suport juridic pentru această decizie și să le examineze conformitatea cu normele aplicabile.
- 298 În sfârșit, trebuie amintit că, atunci când SRB adoptă o decizie de stabilire a contribuțiilor *ex ante*, acesta trebuie să aducă la cunoștința instituțiilor în cauză metoda de calcul al acestor contribuții (a se vedea Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 122).
- 299 Situația trebuie să fie aceeași pentru metoda de stabilire a nivelului-țintă anual, acest quantum având o importanță esențială în economia unei asemenea decizii. Astfel, după cum reiese din articolul 4 din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81, modul de calcul al contribuțiilor *ex ante* constă în repartizarea quantumului respectiv între toate instituțiile în cauză, așa încât o creștere sau o reducere a aceluiași quantum determină o creștere sau o reducere corespunzătoare a contribuției *ex ante* a fiecăreia dintre aceste instituții.
- 300 Reiese din cele ce precedă că, deși SRB este obligat să furnizeze instituțiilor, prin intermediul deciziei atacate, explicații privind metoda de stabilire a nivelului-țintă anual, aceste explicații trebuie să fie coerente cu explicațiile furnizate de SRB în cursul procedurii jurisdicționale și să privească metoda efectiv aplicată.
- 301 Or, această situație nu se regăsește în prezenta cauză.
- 302 Astfel, trebuie arătat mai întâi că decizia atacată a expus, în considerentul (48), o formulă matematică pe care a prezentat-o ca fiind la baza stabilirii nivelului-țintă anual. Or, se dovedește că această formulă nu integrează elementele metodei efectiv aplicate de SRB, așa cum a fost explicată în ședință. Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctelor 286-289 de mai sus, SRB a

- obținut cuantumul nivelului-țintă anual, în cadrul acestei metode, prin deducerea din nivelul-țintă final a mijloacelor financiare disponibile în FUR, în vederea calculării cuantumului care rămânea de perceput până la sfârșitul perioadei inițiale, și împărțirea acestui din urmă cuantum la trei. Or, cele două etape ale calculului nu își găsesc nicio expresie în formula matematică menționată.
- 303 Pe de altă parte, această constatare nu poate fi repusă în discuție de afirmația SRB potrivit căreia el a publicat, în mai 2021, fișa descriptivă care conținea un interval ce indica eventualele cantumuri ale nivelului-țintă final și, pe site-ul său internet, cuantumul mijloacelor financiare disponibile în FUR. Astfel, independent de aspectul dacă reclamanta avea efectiv cunoștința de aceste sume, ele nu erau, ca atare, de natură să îi permită să înțeleagă că cele două operațiuni menționate la punctul 302 de mai sus fuseseră efectiv aplicate de SRB, precizându-se, în plus, că nici formula matematică prevăzută în considerentul (48) al deciziei atacate nu le menționa.
- 304 Incoerențe similare afectează de asemenea modul în care a fost stabilit coeficientul de 1,35 %, care joacă însă un rol esențial în formula matematică menționată la punctul 303 de mai sus. Într-adevăr, acest coeficient ar putea fi înțeles în sensul că se întemeiază, printre alți parametri, pe creșterea pronosticată a depozitelor acoperite în anii rămași din perioada inițială. Or, acest lucru nu este în concordanță cu explicațiile furnizate de SRB în ședință, din care rezultă că acel coeficient a fost stabilit pentru a putea justifica rezultatul calculului cuantumului nivelului-țintă anual, cu alte cuvinte după ce SRB a calculat acest cuantum prin aplicarea celor patru etape prezentate la punctele 286-289 de mai sus și, printre altele, prin împărțirea la trei a cuantumului rezultat din deducerea mijloacelor financiare disponibile în FUR din nivelul-țintă final. Or, acest demers nu reiese nicidecum din decizia atacată.
- 305 În plus, trebuie amintit că, potrivit fișei descriptive, cuantumul nivelului-țintă final estimat se situa într-un interval cuprins între 70 și 75 de miliarde de euro. Or, acest interval se dovedește a nu fi în concordanță cu intervalul ratei de creștere a depozitelor acoperite cuprins între 4 % și 7 %, care figurează în considerentul (41) al deciziei atacate. În fapt, SRB a arătat în ședință că, în vederea stabilirii nivelului-țintă anual, ținuse seama de rata de creștere a depozitelor acoperite de 4 % – care era rata cea mai scăzută a celui de al doilea interval – și obținuse astfel nivelul-țintă final estimat de 75 de miliarde de euro – care constituia valoarea cea mai ridicată a primului interval. Se dovedește astfel că există o discordanță între aceste două intervale. În fapt, pe de o parte, intervalul privind rata de evoluție a depozitelor acoperite cuprinde și valori mai mari decât rata de 4 %, a cărei aplicare ar fi condus însă la un cuantum estimat al nivelului-țintă final superior celor incluse în intervalul referitor la acest nivel-țintă. Pe de altă parte, este imposibil pentru reclamantă să înțeleagă motivul pentru care SRB a inclus în intervalul aferent nivelului-țintă menționat cantumuri inferioare sumei de 75 de miliarde de euro. Astfel, pentru a realiza acest lucru, ar fi fost necesar să se aplice o rată mai mică de 4 %, care nu este însă cuprinsă în intervalul referitor la rata de creștere a depozitelor acoperite. În aceste condiții, reclamanta nu era în măsură să determine modul în care SRB utilizase intervalul privind rata de evoluție a acestor depozite pentru a ajunge la calculul nivelului-țintă final estimat.
- 306 Rezultă că, în ceea ce privește stabilirea nivelului-țintă anual, metoda efectiv aplicată de SRB, așa cum a fost explicată în ședință, nu corespunde celei descrise în decizia atacată, astfel încât motivele reale, în raport cu care a fost stabilit acest nivel-țintă, nu puteau fi identificate pe baza deciziei atacate nici de instituții, nici de Tribunal.
- 307 Având în vedere cele ce precedă, este necesar să se constate că decizia atacată este afectată de vicii de motivare în ceea ce privește stabilirea nivelului-țintă anual.

308 Al treilea aspect al celui de al treilea motiv, în măsura în care se întemeiază pe o nemotivare a deciziei atacate în ceea ce privește stabilirea nivelului-țintă anual, trebuie astfel admis. Ținând seama de implicațiile juridice și economice ale prezentei cauze, este totuși în interesul unei bune administrări a justiției să continue examinarea celorlalte motive ale acțiunii.

2. Cu privire la partea rămasă din cel de al patrulea și din cel de al cincilea motiv, întemeiate pe încălcarea principiului bunei administrări și pe încălcarea principiului protecției jurisdicționale efective de către SRB în decizia atacată

309 După cum reiese din cuprinsul punctului 269 de mai sus, prin intermediul celui de al patrulea și al celui de al cincilea motiv, reclamanta contestă de asemenea încălcarea principiului bunei administrări și a principiului protecției jurisdicționale efective prin decizia atacată însăși.

310 Argumentația reclamantei privește mai precis lipsa, din decizia atacată, a unor date referitoare la stabilirea „ratei de ajustare a depozitelor acoperite” care să servească la stabilirea nivelului-țintă anual, și anume coeficientul.

311 După cum rezultă din examinarea care figurează la punctele 271-308 de mai sus, SRB a încălcat obligația de motivare în ceea ce privea stabilirea nivelului-țintă anual.

312 În plus, din articolul 41 alineatul (2) litera (c) din cartă și din jurisprudența citată la punctul 246 de mai sus reiese că motivarea unei decizii a unui organ al Uniunii constituie una dintre condițiile privind efectivitatea principiilor bunei administrări și protecției jurisdicționale efective.

313 Rezultă că încălcarea obligației de motivare a deciziei atacate în ceea ce privește stabilirea nivelului-țintă anual constituie de asemenea o încălcare a principiului bunei administrări și a principiului protecției jurisdicționale efective.

314 Prin urmare, al patrulea și al cincilea motiv trebuie admise în măsura în care se referă la încălcarea principiilor bunei administrări și protecției jurisdicționale efective ca urmare a încălcării obligației de motivare.

3. Cu privire la al șaptelea și la al optulea motiv, întemeiate pe erori vădite de apreciere și pe eroarea de drept care rezultă din limitările impuse utilizării API

315 Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, reclamanta susține că SRB a săvârșit mai multe erori vădite de apreciere atunci când a evaluat nivelul utilizării API și garanțiile care trebuie acceptate în schimb.

316 Prin intermediul celui de al optulea motiv, reclamanta susține că SRB a încălcat articolul 70 alineatul (3) din Regulamentul nr. 806/2014 și articolul 103 alineatul (3) din Directiva 2014/59 atunci când a stabilit nivelul utilizării API și garanțiile care trebuie acceptate în schimb.

317 SRB contestă această argumentație.

- 318 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că contribuțiile *ex ante* pot fi plătite fie prin intermediul unei plăți imediate în numerar, fie prin intermediul unui API, în conformitate cu articolul 70 alineatul (3) din Regulamentul nr. 806/2014. În cazul utilizării unui API, instituția încheie cu SRB un acord prin care își ia angajamentul de a plăti suma care corespunde, ca parte a contribuției *ex ante*, primei cereri.
- 319 În această privință, trebuie precizat că, în decizia atacată, SRB a limitat utilizarea API la 15 % din quantumul contribuțiilor *ex ante* datorate pentru perioada de contribuție 2021 și garanțiile prezentate în temeiul API numai la numerar.
- 320 În plus, trebuie amintit că articolul 70 alineatul (3) din Regulamentul nr. 806/2014 prevede că mijloacele financiare disponibile pentru a fi luate în considerare în scopul atingerii nivelului-țintă final pot include API care sunt garantate în întregime prin active cu risc scăzut negrevate de drepturi ale unor terți, aflate la dispoziția comitetului și alocate pentru uzul exclusiv al acestuia, precizându-se că cota-parte a API nu poate depăși 30 % din quantumul total al contribuțiilor *ex ante* în fiecare an. O astfel de posibilitate este prevăzută și la articolul 103 alineatul (3) din Directiva 2014/59.
- 321 Potrivit articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul delegat 2015/63, este de competența SRB să precizeze, în decizia privind contribuțiile *ex ante* pentru o anumită perioadă de contribuție, cea cotă-parte a API pe care o poate utiliza fiecare instituție, SRB acceptând garanțiile numai dacă tipul și condițiile acestora permit executarea rapidă, inclusiv în eventualitatea adoptării unei decizii de rezoluție în cursul unui sfârșit de săptămână.
- 322 Atunci când SRB definește cota-parte a acestor API, el trebuie să se asigure, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81, că recurgerea la API nu afectează în niciun fel capacitatea financiară sau lichiditatea FUR.
- 323 În sfârșit, articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 prevede că, în perioada inițială, în condiții normale, SRB permite utilizarea API la cererea unei instituții și alocă utilizarea API în mod egal între instituțiile care o solicită. Această dispoziție prevede de asemenea că API alocate nu trebuie să fie mai mici de 15 % din totalul obligațiilor de plată ale instituției în cauză și, la calculul contribuțiilor anuale ale fiecărei instituții, SRB se asigură că, pentru oricare an luat în calcul, suma acestor API nu depășește 30 % din suma totală a acestor contribuții.
- 324 Din dispozițiile menționate mai sus rezultă, pe de o parte, că rata specifică a API acordate unei instituții care solicită acest lucru se ridică la cel puțin 15 % din totalul obligațiilor sale de plată și, pe de altă parte, că suma tuturor API autorizate nu trebuie să depășească limita maximă de 30 % din totalul contribuțiilor *ex ante* pentru întreaga perioadă de contribuție dată. Acest din urmă plafon stabilit de legiuitorul Uniunii urmărește, după cum confirmă articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81, să nu se pună în pericol lichiditatea și capacitatea operațională a FUR.
- 325 Astfel, este de competența SRB să stabilească cota-parte exactă din API acordate unei instituții care solicită acest lucru, cota-parte respectivă neputând fi mai mică de 15 % din totalul obligațiilor sale de plată și asigurându-se în același timp ca plafonul maxim menționat la punctul 324 de mai sus privind suma tuturor API autorizate să nu fie depășit. În plus, deși aceste dispoziții nu conțin precizări în ceea ce privește natura garanțiilor care trebuie acceptate, nu este mai puțin adevărat că SRB poate accepta API numai dacă acestea sunt garantate de active cu risc scăzut negrevate de drepturi ale unor terți și dacă condițiile aferente lor permit executarea rapidă.

- 326 Stabilirea cotei-părți exacte a API acordate unei instituții care solicită acest lucru și a naturii garanțiilor care pot fi acceptate implică astfel evaluări complexe economice și tehnice, astfel încât controlul instanței Uniunii trebuie să se limiteze la a examina dacă exercitarea puterii de apreciere acordate SRB nu este afectată de o eroare vădită sau de un abuz de putere ori dacă SRB nu a depășit în mod vădit limitele puterii respective.
- 327 În lumina acestor considerații, trebuie examinate argumentele reclamantei.
- 328 În primul rând, în ceea ce privește limitarea utilizării API la 15 % din quantumul contribuțiilor *ex ante*, reclamanta consideră că o asemenea limitare este contrară spiritului, contextului și obiectivelor articolului 70 alineatul (3) din Regulamentul nr. 806/2014, în măsura în care SRB nu ar fi urmărit să ofere pe deplin instituțiilor posibilitatea de a utiliza API dincolo de acest prag de 15 %.
- 329 În această privință, după cum s-a indicat deja la punctul 320 de mai sus, articolul 70 alineatul (3) din Regulamentul nr. 806/2014 prevede că cota-parte a API nu poate depăși pagul de 30 % din quantumul total al tuturor contribuțiilor *ex ante* plătite în fiecare an. În schimb, dispoziția menționată nu prevede că SRB trebuie să stabilească cota-parte a API la 30 % din totalul obligațiilor de plată ale instituției care solicită acest lucru.
- 330 În plus, stabilirea de către SRB a cotei-părți a API acordate instituțiilor care solicită acest lucru trebuie să se întemeieze pe o apreciere concretă a situației instituțiilor respective și a celei a FUR, fiind necesar ca SRB să se asigure și că recurgerea la API nu afectează în niciun fel capacitatea financiară sau lichiditatea FUR, în conformitate cu considerentul (16) și cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81.
- 331 Or, după cum reiese, printre altele, din considerentul (150) al deciziei atacate, SRB a decis să nu stabilească cota-parte a API la un nivel mai mare de 15 % din quantumul contribuțiilor *ex ante* pe baza unei examinări concrete a tuturor circumstanțelor pe care le-a considerat ca fiind pertinente, în special a celor legate de pandemia de COVID-19, precum și a consecințelor pe termen lung pe care le-ar avea recurgerea la un quantum mai ridicat al API asupra situației instituțiilor.
- 332 În aceste condiții, reclamanta nu poate susține că limitarea utilizării API la 15 % din totalul obligațiilor de plată ale instituției care o solicită ar fi contrară articolului 70 alineatul (3) din Regulamentul nr. 806/2014.
- 333 În al doilea rând, reclamanta susține, în ceea ce privește cerința impusă de SRB potrivit căreia garanțiile API trebuie să fie constituite din numerar, că nici articolul 103 alineatul (3) din Directiva 2014/59, nici articolul 70 alineatul (3) din Regulamentul nr. 806/2014 nu lasă la discreția SRB posibilitatea de a defini tipul de garanție pe care instituțiile o pot furniza. Prin urmare, SRB ar depăși prevederile legale care reglementează competențele sale prin impunerea, din principiu și în mod cvasinormativ, a unui astfel de tip de garanție.
- 334 În această privință, după cum s-a constatat la punctul 326 de mai sus, din dispozițiile menționate la punctele 320-323 de mai sus reiese că SRB dispune de o putere de apreciere în ceea ce privește modalitățile de utilizare a API și natura garanțiilor care trebuie acceptate în schimbul acestora din urmă.

- 335 Desigur, această putere este încadrată de cerința potrivit căreia garanțiile respective trebuie să fie active cu risc scăzut negrevate de drepturi ale unor terți, alocate pentru uzul exclusiv al SRB, care nu afectează în niciun fel capacitatea financiară sau lichiditatea FUR.
- 336 Cu toate acestea, reclamanta nu a prezentat Tribunalului niciun element de natură să demonstreze ce alte tipuri de active ar prezenta garanții comparabile cu numerarul în ceea ce privea condițiile respective.
- 337 În aceste condiții, reclamanta nu poate susține că SRB a încălcat articolul 103 alineatul (3) din Directiva 2014/59 și articolul 70 alineatul (3) din Regulamentul nr. 806/2014 prin definirea tipului de garanție pe care instituțiile trebuiau să o furnizeze pentru API.
- 338 Această concluzie nu este repusă în discuție de faptul că SRB a justificat cerința respectivă făcând referire, în considerentul (152) al deciziei atacate, la API deja contractate în perioadele de contribuție anterioare, o asemenea împrejurare neavând niciun impact asupra pretensei erori de drept.
- 339 În al treilea rând, reclamanta arată că încadrarea utilizării API este opacă, întrucât SRB a refuzat cererea anumitor instituții fie de a le comunica, fie de a publica Decizia sa SRB/ES/2020/71 din 16 decembrie 2020 de stabilire a politicii pentru perioada de contribuție 2021 în ceea ce privește API (denumită în continuare „decizia de stabilire a politicii API”).
- 340 În această privință, reclamanta nu explică suficient impactul acestei împrejurări asupra examinării erorii de drept invocate în cadrul prezentelor motive.
- 341 În plus, întrucât prezenta critică trebuie înțeleasă în sensul că, prin intermediul ei, reclamanta pune în discuție caracterul suficient al motivării deciziei atacate, trebuie arătat că această critică și al șaselea motiv, întemeiat pe nemotivarea deciziei atacate privind API, se suprapun. Or, în ședință, reclamanta a retras acest motiv, lăsând astfel să se înțeleagă că nu mai contesta motivarea deciziei atacate în ceea ce privea utilizarea API.
- 342 În orice caz, SRB a prezentat, ca răspuns la o măsură de cercetare judecătorească a Tribunalului din 9 noiembrie 2022, deciziile intermediare care erau relevante pentru calculul contribuțiilor *ex ante* pentru perioada de contribuție 2021. Aceste decizii, care au fost ulterior comunicate reclamantei în versiunea lor neconfidențială, presupun, printre altele, decizia de stabilire a politicii API. În plus, decizia atacată însăși furnizează, în considerentele (145)-(155), o motivare cu privire la API.
- 343 Pe de altă parte, reclamanta nu a identificat niciun element care să figureze în decizia de stabilire a politicii API și care nu a fost reluat în decizia atacată însăși.
- 344 În consecință, niciun element nu indică faptul că nepublicarea deciziei de stabilire a politicii API a avut vreo incidență asupra conținutului informațiilor de care dispunea reclamanta pentru a putea verifica legalitatea utilizării API.
- 345 În al patrulea rând, reclamanta susține că SRB a săvârșit erori vădite de apreciere în ceea ce privește riscurile de lichiditate și de prociclicitate pe care le-ar genera o utilizare a API peste 15 % din contribuțiile *ex ante*. Astfel, contrar aprecierii SRB, utilizarea API ar fi fost prevăzută pentru a atenua efectele prociclice pe care contribuțiile *ex ante* le-ar putea antrena din cauza cuantumului

lor. Astfel, având în vedere contextul macroeconomic din anul 2020, o utilizare sporită a API ar fi permis să se contrabalanseze creșterea acestor contribuții cauzată de creșterea depozitelor instituțiilor.

- 346 În această privință, este adevărat că, deși SRB stabilește cota-parte a API a fiecărei instituții care solicită acest lucru la un nivel mai mare de 15 % din totalul obligațiilor sale de plată, acest nivel poate prezenta o diminuare pe termen scurt a sarcinilor pentru instituțiile în cauză, după cum susține reclamanta, în măsura în care reduce partea contribuțiilor lor *ex ante* care trebuie plătite imediat în numerar.
- 347 Cu toate acestea, după cum arată în esență SRB, fără a fi contrazis cu privire la acest aspect, un nivel mai mare de 15 % riscă să aibă efecte prociclice asupra poziției instituțiilor pe termen lung. Astfel, articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 prevede că, în cazul în care o măsură de rezoluție implică FUR în conformitate cu articolul 76 din Regulamentul nr. 806/2014, o parte sau totalitatea API sunt solicitate de SRB pentru ca sumele corespunzătoare să fie plătite FUR. Rezultă că, într-o asemenea situație, instituțiile care au utilizat API trebuie să le mobilizeze și să plătească sumele corespunzătoare, ceea ce implică un risc de pierderi semnificative pentru ele, care ar fi chiar mai important dacă cota-parte a API ar fi stabilită la un nivel ridicat.
- 348 Acest lucru este valabil cu atât mai mult cu cât decizia atacată a fost adoptată în împrejurări speciale, care erau marcate de incertitudinea economică legată de pandemia de COVID-19. În acest context, efectele provocate de o eventuală recurgere la API asupra poziției instituțiilor ar fi putut fi agravate și mai mult, după cum arată în esență SRB în considerentele (150), (152) și (153) ale deciziei atacate.
- 349 În aceste condiții, SRB putea aprecia că un nivel mai ridicat al API ar putea avea efecte prociclice pe termen lung pentru instituții prin creșterea pierderilor acestora în urma plății sumelor corespunzătoare API în cadrul unei eventuale măsuri de rezoluție.
- 350 În consecință, reclamanta nu a demonstrat că SRB a săvârșit o eroare vădită de apreciere sau un abuz de putere ori că și-a depășit în mod vădit limitele puterii de apreciere prin stabilirea cotei-părți a API la 15 % din cuantumul contribuțiilor *ex ante* pentru perioada de contribuție 2021.
- 351 Această constatare nu este repusă în discuție de hotărârile menționate de reclamantă, și anume Hotărârea din 9 septembrie 2020, Société générale/BCE (T-143/18, nepublicată, EU:T:2020:389), Hotărârea din 9 septembrie 2020, Crédit agricole și alții/BCE (T-144/18, nepublicată, EU:T:2020:390), Hotărârea din 9 septembrie 2020, Confédération nationale du Crédit mutuel și alții/BCE (T-145/18, nepublicată, EU:T:2020:391), Hotărârea din 9 septembrie 2020, BPCE și alții/BCE (T-146/18, nepublicată, EU:T:2020:392), Hotărârea din 9 septembrie 2020, Arkéa Direct Bank și alții/BCE (T-149/18, nepublicată, EU:T:2020:393), și Hotărârea din 9 septembrie 2020, BNP Paribas/BCE (T-150/18 și T-345/18, EU:T:2020:394). Aceste hotărâri privesc decizii ale BCE prin care aceasta din urmă a impus ca sumele cumulate ale API subscrise la FUR sau SGD să fie deduse din fondurile proprii. În aceste hotărâri, instanța Uniunii nu s-a pronunțat cu privire la stabilirea de către SRB a nivelului de utilizare a API, nici cu privire la garanțiile care trebuie acceptate în schimb.
- 352 În al cincilea rând, reclamanta susține că SRB nu a explicat în ce măsură exista un risc de lichiditate în cazul garanțiilor exclusiv constituite din numerar și exprimate în euro. În această privință, modelul de acord privind API ar prevedea un mecanism care asigură buna lichiditate a

FUR, întrucât ar stipula, pe de o parte, posibilitatea SRB de a confisca, în termen scurt, numerarul care corespunde API furnizate cu titlu de garanție și, pe de altă parte, deplina proprietate a SRB asupra numerarului respectiv, precum și posibilitatea acestuia din urmă de a dispune în mod liber de el în caz de neplată de către instituția în cauză.

- 353 În măsura în care prezenta critică trebuie înțeleasă la rândul său în sensul că, prin intermediul ei, reclamanta pune în discuție caracterul suficient al motivării deciziei atacate în ceea ce privește riscul de lichiditate în cazul unor garanții constituite exclusiv din numerar și exprimate în euro, trebuie arătat că această critică și al șaselea motiv, întemeiat pe nemotivarea deciziei atacate în ceea ce privește API, se suprapun. Or, după cum s-a arătat la punctul 341 de mai sus, în ședință, reclamanta a retras acest motiv.
- 354 Pe de altă parte, dacă argumentația reclamantei cu privire la critica respectivă ar trebui înțeleasă în sensul că aceasta din urmă susține că SRB a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a limitat cota-parte a API la 15 % din cuantumul contribuțiilor *ex ante*, în condițiile în care astfel de garanții sunt constituite exclusiv din numerar și, prin urmare, nu prezintă un risc de lichiditate în raport cu modelul de acord privind API, trebuie arătate următoarele.
- 355 Pe de o parte, deși este cert că garanțiile referitoare la API constituite exclusiv din numerar sunt active cu risc scăzut ca urmare a posibilității de a fi lichidate în termen scurt, această împrejurare nu repune în discuție considerațiile enunțate la punctele 347-349 de mai sus, potrivit cărora SRB putea aprecia, în împrejurările speciale care marchează perioada în cauză și fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, că o cotă a API mai mare de 15 % din cuantumul contribuțiilor *ex ante* ar fi putut avea efecte prociclice pe termen lung pentru instituții.
- 356 Pe de altă parte, reclamanta se întemeiază în mod eronat pe modelul de acord privind API pentru a susține că SRB ar fi trebuit să autorizeze o cotă-parte a API mai ridicată decât 15 % pentru motivul că acest model ar stipula că SRB are proprietatea deplină asupra numerarului transferat, astfel încât acest numerar constituie active cu risc scăzut.
- 357 Desigur, modelul de acord privind API prevede, la articolul 3.1, că, pentru a garanta plata integrală și punctuală a obligațiilor garantate, instituția constituie o garanție în numerar în favoarea SRB și îi transferă proprietatea deplină asupra unei sume în numerar egale cu cuantumul API și, la articolul 3.5, că SRB are proprietatea deplină asupra numerarului transferat și are dreptul de a-l utiliza liber, sub rezerva obligației de a restitui suma corespunzătoare garanției în numerar în cazul plății obligațiilor garantate la data scadenței acestora.
- 358 Totuși, articolele 2, 5 și 6 din modelul de acord privind API stabilesc o procedură prin care SRB solicită plata API, precum și consecințele pentru instituția în cauză.
- 359 La articolele 2.1 și 2.2 din modelul de acord privind API s-a prevăzut că SRB trimite instituției un aviz prin care solicită plata API. Articolul 5 din același model de acord prevede că, de la primirea plății solicitate, SRB restituie o sumă drept garanție în numerar egală cu cuantumul plății solicitate și plătite. Articolul 6 din modelul de acord privind API stipulează printre altele că, în cazul neplății cu privire la prima cerere de către instituție, SRB are dreptul de a confisca garanția în numerar pentru a plăti obligațiile garantate și poate printre altele, în acest scop, să efectueze o compensare între cuantumul obligațiilor garantate neplătite și obligația sa de rambursare a garanției în numerar.

- 360 Din analiza prevederilor modelului de acord privind API reiese că, chiar dacă SRB dispune de deplina proprietate asupra numerarului care garantează API, acesta nu îl poate mobiliza în favoarea FUR decât urmând o procedură specială.
- 361 În aceste condiții, SRB putea aprecia, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81, că astfel de API nu prezentau același nivel al garanției în ceea ce privea capacitatea financiară și lichiditatea FUR ca o plată imediată în numerar.
- 362 În al șaselea rând, deși reclamanta arată că SRB nu a evocat posibilitatea de a recurge la alte tipuri de active decât numerarul care ar putea fi totuși considerate cu un risc scăzut și negrevate de drepturi ale unor terți, aceasta nu a precizat ce alte tipuri de active ar prezenta garanții comparabile cu numerarul, neafectând capacitatea financiară sau lichiditatea FUR, astfel încât acest argument trebuie respins.
- 363 În aceste condiții, reclamanta nu a demonstrat că SRB a săvârșit erori vădite de apreciere sau o eroare de drept atunci când a limitat utilizarea API la 15 % din cuantumul contribuțiilor *ex ante* datorate pentru perioada de contribuție 2021 și garanțiile prezentate pentru API doar la numerar.
- 364 În consecință, al șaptelea și al optulea motiv trebuie respinse.

D. Concluzie

- 365 Ținând seama de temeinicia celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv și a celui de al patrulea și a celui de al cincilea motiv în măsura în care sunt îndreptate direct împotriva deciziei atacate, se impune anularea deciziei atacate în măsura în care o privește pe reclamantă.

E. Cu privire la limitarea în timp a efectelor hotărârii

- 366 SRB solicită Tribunalului menținerea, în cazul anulării deciziei atacate, a efectelor acesteia până la înlocuirea sa sau, cel puțin, pentru o perioadă de șase luni de la data la care hotărârea a rămas definitivă.
- 367 Reclamanta a arătat în ședință că o eventuală anulare a deciziei atacate ca urmare a unei nelegalități pe fond ar trebui să determine SRB să îi restituie cuantumul contribuției sale *ex ante*. În plus, o asemenea anulare nu ar avea niciun impact asupra funcționării SRB, nici asupra stabilității financiare a Uniunii, întrucât FUR ar fi foarte avansat în constituirea sa.
- 368 Trebuie amintit că, potrivit articolului 264 al doilea paragraf TFUE, instanța Uniunii poate indica, în cazul în care consideră că este necesar, care sunt efectele actului anulat ce trebuie considerate ca fiind irevocabile.
- 369 În această privință reiese din jurisprudență că, din considerente legate de securitatea juridică, efectele unui astfel de act pot fi menținute printre altele în cazul în care efectele imediate ale anulării sale ar avea consecințe negative grave, iar legalitatea actului atacat este contestată nu din cauza finalității sau a conținutului său, ci din motive privind încălcarea unor norme fundamentale de procedură (a se vedea Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 175 și jurisprudența citată).

- 370 În speță, decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea unor norme fundamentale de procedură. În schimb, Tribunalul nu a constatat, în prezenta procedură, nicio eroare care să afecteze legalitatea pe fond a acestei decizii.
- 371 În plus, asemenea celor statuate de Curte în Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB (C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 177), trebuie să se constate că pronunțarea anulării deciziei atacate fără a prevedea menținerea efectelor sale până la înlocuirea sa cu un nou act ar fi de natură să aducă atingere punerii în aplicare a Directivei 2014/59, a Regulamentului nr. 806/2014 și a Regulamentului delegat 2015/63, care constituie o parte esențială a uniunii bancare, ce contribuie la stabilitatea zonei euro.
- 372 În aceste împrejurări, trebuie menținute efectele deciziei atacate, în ceea ce o privește pe reclamantă, până la intrarea în vigoare, într-un termen rezonabil care nu poate depăși șase luni de la data pronunțării prezentei hotărâri, a unei noi decizii a SRB de stabilire a contribuției *ex ante* la FUR a reclamantei pentru perioada de contribuție 2021.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 373 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât SRB a căzut în pretenții, acesta va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată ale reclamantei, conform concluziilor acesteia din urmă.
- 374 În conformitate cu articolul 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Parlamentul, Consiliul și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Decizia SRB/ES/2021/22 a Comitetului unic de rezoluție (SRB) din 14 aprilie 2021 privind calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2021 la Fondul unic de rezoluție, în măsura în care o privește pe La Banque postale.**
- 2) **Menține efectele Deciziei SRB/ES/2021/22, în măsura în care privește La Banque postale, până la intrarea în vigoare, într-un termen rezonabil care nu poate depăși șase luni de la data pronunțării prezentei hotărâri, a unei noi decizii a SRB de stabilire a contribuției *ex ante* la Fondul unic de rezoluție al acestei instituții pentru perioada de contribuție 2021.**
- 3) **SRB suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de La Banque postale.**
- 4) **Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Kornezov

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 20 decembrie 2023.

Grefier

Președinte

T. Henze

Cuprins

I. Istoricul cauzei	2
II. Decizia atacată	2
III. Concluziile părților	4
IV. În drept	5
A. Cu privire la cauzele de inadmisibilitate 6.	5
B. Cu privire la excepțiile de nelegalitate a Regulamentului nr. 806/2014, a Regulamentului delegat 2015/63 și a Regulamentului de punere în aplicare 2015/81	7
1. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament	7
a) Cu privire la primul și la al doilea aspect, întemeiate pe neluarea în considerare a diferențelor de situație dintre instituțiile uniunii bancare și a caracterului nejustificat al excluderii depozitelor acoperite din baza de calcul al contribuției anuale de bază	8
1) Cu privire la prima critică din cadrul primului aspect, întemeiată pe neluarea în considerare a diferențelor de situație dintre sectoarele bancare ale statelor membre participante, și la al doilea aspect, referitor la caracterul nejustificat al excluderii depozitelor acoperite din baza de calcul al contribuției anuale de bază	9
2) Cu privire la a doua critică din cadrul primului aspect, întemeiată pe incoerența legată de neluarea în considerare a criteriilor de evaluare utilizate în cadrul MUS	15
b) Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe caracterul nejustificat al nededucerii pasivelor eligibile care îndeplinesc cerințele prudențiale în temeiul CMPE	16
c) Cu privire la al patrulea aspect, întemeiat pe faptul că contribuțiile <i>ex ante</i> nu sunt reprezentative pentru riscul suportat efectiv ca urmare a criteriilor de calcul al multiplicatorului de ajustare	18
1) Cu privire la prima critică, întemeiată pe neluarea în considerare a profilului de risc global intrinsec al fiecărei instituții	18
2) Cu privire la a doua critică, întemeiată pe neaprecierea factorilor de risc în raport cu cerințele impuse de autoritatea de supraveghere în cadrul MUS	20
3) Cu privire la a treia critică, întemeiată pe imposibilitatea de a se ține seama în mod global de fiecare particularitate individuală a fiecărei instituții	20
2. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității	21
3. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice	25

a)	Cu privire la primul aspect, întemeiat pe imposibilitatea de a cunoaște în avans nivelul contribuției <i>ex ante</i>	26
b)	Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe lipsa de previzibilitate în ceea ce privește aplicarea anumitor indicatori de risc.	30
c)	Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe modalitățile de stabilire a „ratei de creștere a depozitelor acoperite”	31
d)	Cu privire la al patrulea aspect, întemeiat pe încălcarea articolului 290 TFUE prin criteriile de calcul definite de Regulamentul delegat 2015/63	31
4.	Cu privire la al patrulea și la al cincilea motiv, întemeiate pe încălcarea principiului bunei administrări și pe încălcarea principiului protecției jurisdicționale efective, în măsura în care implică o excepție de nelegalitate	33
C.	Cu privire la motivele referitoare la legalitatea deciziei atacate.	37
1.	Cu privire la motivarea stabilirii nivelului-țintă anual	37
2.	Cu privire la partea rămasă din cel de al patrulea și din cel de al cincilea motiv, întemeiate pe încălcarea principiului bunei administrări și pe încălcarea principiului protecției jurisdicționale efective de către SRB în decizia atacată	42
3.	Cu privire la al șaptelea și la al optulea motiv, întemeiate pe erori vădite de apreciere și pe eroarea de drept care rezultă din limitările impuse utilizării API	42
D.	Concluzie	48
E.	Cu privire la limitarea în timp a efectelor hotărârii	48
	Cu privire la cheltuielile de judecată	49